

REVISTA

Suflet de femeie

www.sufletdefemeie.ro

NR. 21

Cel mai mare

Dar ...Advent

RUGĂCIUNE
pentru națiune

TUSEA

cauze & soluții

Îndemn

la Mântuire

5
Calități

ALE FEMEII CREȘTINE

Destine de poveste
CU PĂRINȚI ȘI COPII



Cuprins ————— Colectivul de redacție vă dorește —————

- | | |
|--|--|
| 06 CELE CINCI CALITĂȚI ALE FEMEII CREȘTINE
LUCIANA SAND | 22 ȚINTA PORUNCII: DRAGOSTEA
LIDIA ALDEA |
| 08 CEL MAI MARE DAR ...AVENT
RUXANDRA PETRINA | 24 ALEASĂ SĂ FIU MIREASA TA
ANDRADA SUCIU |
| 10 CHINTESENȚA CRĂCIUNULUI
MARIA VASILCA | 26 CHEMARE
ZSOLD KATALIN |
| 12 INVESTIND PENTRU VEȘNICIE
PAULA DEJEU | 27 ÎN DAR
CAMELIA MĂRGINEAN |
| 14 DESTINE DE POVESTE CU PĂRINȚI ȘI COPII
CARMEN NISTOR | 28 RUGĂCIUNE PENTRU NAȚIUNE
ANCA BORDEA SZAZS |
| 16 LECȚIILE UNUI ÎNVĂȚĂTOR DE 3 ANI
CRISTINA CHELARIU | 29 ÎNDEMN LA MÂNTUIRE
D-NA LIGIA |
| 18 TOȚI FII ȚĂI VOR FI UCENICI AI DOMNULUI
SUSANA PRECUP | 30 ALEGERILE NOASTRE ȘI REACȚIILE UNORA
RODICA BACIU |
| 19 RĂSPĂLĂȚIȚI-O CU DARUL MUNCII EI
FLAVIA PRECUP | 32 TUSEA: CAUZE ȘI SOLUȚII
ERIKA MOGA |
| 20 IUBIREA CARE RĂMÂNE
AURICA LAURENȚIU | 34 FUNDAȚIA MATER |

*Sărbători binecuvântate și un An Nou
plin de bunătatea lui Dumnezeu!*

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica "Betania", Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

Violeta Molonfălean
Biserica "Harvest Metanoia", Târgu Mureș
Adriana Someșan
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

CORECTURĂ GRAMATICALĂ:

Luciana Sand

DESIGN:

Luciana Sand
Ruxandra Petrina
Vasile Treabă

Dragele noastre, vă mulțumim!

Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru că împreună, în unitate, am putut astfel sluji și lăuda un Dumnezeu glorios.

Revista "Suflet de femeie", nu ar fi ajuns la numărul 21, fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

Asemenea mădulelor care alcătuiesc un singur trup în Cristos, noi, toate cititoare și autoare ale revistei "Suflet de Femeie", prin dragostea și dăruirea noastră, am devenit, fiecare în parte, mădule unele pentru celelalte.

Slujba la care Dumnezeu ne-a chemat nu este una ușoară, așa cum însuși rolul de a fi femeie nu este unul neînsemnat, însă El ne-a oferit puterea, uneltele și resursele necesare pentru a ne face demne de cele ce ni s-au încredințat. Nimic nu putem face singure, doar din EL, prin El și pentru EL sunt toate lucrurile, iar răsplata noastră este mare.

Vedem prin această revistă atât de multe vieți schimbate, caractere prelucrate, inimi.

îmblânzite, minți reînnoite, încât, cu tărie, putem spune: "Slavă LUI pentru toate darurile pe care le-a pus în noi, femeile implicate în această lucrare!" Suntem printre cele alese să împărtășească din ceea ce Dumnezeu a pus în ele, pentru mântuirea și binecuvântarea celor ce încă nu L-au cunoscut. Atât de mare e Lucrarea mâinilor Lui, prin credința noastră!

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință" (Galateni 6 : 6 – 10), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”- 2 Corinteni 9:7.

Așadar, dragele noastre surori și prietene să continuăm să aducem vești bune femeilor de toate vârstele, din toate mediile și mai ales să-L facem pe EL cunoscut tuturor popoarelor.

Dacă doriți să ne sprijiniți în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

Fundația Mater, cont în lei
Banca Românească.
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Colectivul de redacție Suflet de Femeie

Emanuel- Dumnezeu este cu noi!

"Iată fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-l vor pune numele Emanuel, care, talmăcit înseamnă "Dumnezeu este cu noi!" (Ev. după Matei 1:23)

Emanuel - copil al promisiunii, și ce promisiune în acest nume Emanuel!

Dar Cine este acest Dumnezeu, Cum este acest Dumnezeu și în ce fel va fi El cu noi?

Și când se va împlini această promisiune?

Este vorba despre Dumnezeul cel viu, singurul Dumnezeu adevărat, Creatorul, Cel care a făcut tot ce se vede și tot ce nu se vede, El însuși face și această promisiune.

Profetul Isaia, cel care scrie profeția privitoare la nașterea lui Emanuel, folosește pentru numele Lui Dumnezeu - Adonai - când spune "Emanuel - Dumnezeu - ADONAI - este cu noi." (Isaia 7:14)

Adonai este unul dintre Numele Lui Dumnezeu în Biblie, care tradus înseamnă Domnul, Stăpânul.

Dacă Dumnezeu a promis că va fi cu noi, dar este de importanță capitală să cunoaștem și noi cine este Dumnezeu, altfel nu ne va folosi această promisiune.

În decembrie 1989 în Ziua de Crăciun, România striga "Dumnezeu este cu noi!", dar odată scăpați de sub tirania comunistă, România nu a intrat sub domnia acestui Dumnezeu; nu a aflat cine este El defapt. Mulți români nu au înțeles atunci că trebuie să îl accepte pe Adonai, pe Dumnezeu ca Stăpân și Domn în viața lor, să se alinieze la standardele și la valorile Lui și mai ales să facă voia Lui.

În Biblie găsim mai multe nume ale Lui Dumnezeu: numele Său personal, numele însoțit de un atribut sau nume descriptive.

Unul dintre numele Sale este Elohim - Creatorul, dacă El este cu noi la ce să ne

mai temem pentru ziua de mâine?

Acest Dumnezeu care a creat într-un mod perfect lumea, universul și ele continuă să existe de mii de ani sau poate chiar mai mult, a promis că va fi cu noi în fiecare zi. Atunci ce mai contează dacă copiii sau adolescenții se răzvrătesc sau poate soțul nu te apreciază, sau poate șeful sau colegii te nedreptățesc, dar ști că ELOHIM este cu tine și totul se va sfârși în favoarea ta.

Datorită experiențelor triste ai motive să te temi de ziua de mâine și să spui "Doamne, oare ce mai urmează".

Dar, El te invită să îți arunci îngrijorarea și teama asupra Lui pentru că El este în control, cum a pus capăt mării, valurilor, cum oprește furtuna, așa poate să oprească orice situație care este împotriva ta și nu uita ca El are un plan perfect pentru tine.

Îngrijorarea, frica, respingerea, nedreptatea nu mai au nici o putere asupra ta pentru că Elohim este cu tine.

Acest Dumnezeu este și Jehova Rapha - Domnul care te vindecă și dacă El a promis că va fi cu noi nu mai trebuie să ne temem de nici un fel de "ciumi" ale secolului, pentru ca El poate vindeca și l-a trimis pe Emanuel - Isus să poarte bolile și suferințele noastre.

Deasemenea Dumnezeu a știut că uneori te simți atât de sărac emoțional, tot dăruind dragoste și afecțiune, dar rareori se întâmplă ca cineva să se gândească să îți alimenteze și ție rezervorul emoțional cu mulțumire și prețuire sau cu cuvinte de încurajare, astfel de multe ori te simți secătuit. Dar, El, Jehova Raah, Păstorul știe din ce suntem făcuți, știe cum funcționăm, știe nevoile noastre și

nivelul rezervorului nostru emoțional, de aceea a venit Mesia Păstorul ca să ne ducă la ape de odihnă și la pășuni verzi, să ne umple sufletul cu sentimente alese să ne facă să ne simțim prețioși, a dat prețul nespuns de mare - jertfa Fiului Său - pentru păcatele noastre, ne alimentează cu dragoste, bucurie și pace.

Înțelegând mai bine cine este Dumnezeu, ce înseamnă Numele Lui, înțelegem și mai profund mesajul îngerilor de pe câmpiile Betleemului:

"Nu vă temeți căci vă aduc o veste bună: astăzi vi s-a născut un Mântuitor care este Hristos Domnul!" (Ev. după Luca 2:10-12)

Simțim astfel bucuria ce a manifestat-o oastea cerească slăvind și laudând pe Dumnezeul care este cu noi, va fi cu noi pentru că Emanuel a venit ; și spunem din toată inima:

"Slavă Lui Dumnezeu în locurile preainalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!" (Ev. după Luca 2:14)



Rodica Baci
Biserica „Betania”
Tg. Mureș

Calități

ALE FEMEII CREȘTINE

Când un copac este sănătos, rădăcinile lui ajung adânc în pământ și extrag apa cu substanțele nutritive dintr-un loc nevăzut. Indiferent de ceea ce se întâmplă deasupra solului, acest copac nu trăiește din acele evenimente, el se bazează pe ceea ce este sub pământ, ascuns.

De asemenea, o femeie creștină bine ancorată în cuvântul Scripturii, trăiește din rădăcinile ei.

Ai văzut vreodată pe cineva care se luptă cu o boală gravă, însă e plină de laudă și dă pe deasupra de roade bune? Acea persoană trăiește din rădăcinile ei. Sau poate ai văzut pe cineva care se confruntă cu durere emoțională, durere, pierdere, dar încă emana bucuria și bunătața lui Isus. Aceste persoane trăiesc din rădăcinile lor, bine ancorate în Scriptură, și nu din situațiile lor.

Personal, vreau să am un sistem radical care să hrănească sufletul meu atunci când circumstanțele exterioare ale vieții mele sunt uscate. Scriptura ne spune că putem trăi în acest fel: "și ea va fi ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care dă rodul la vremea potrivită." (Psalmul 1: 3). Ieremia 17: 8 spune: "chiar și într-un sezon de seceta, ei nu trebuie să îi fie

frică ..." Trăind din rădăcini sănătoase nu numai că ne susținem rodnicia, dar de asemenea ne calmăm temerile noastre în vremuri dificile.

Aceste rădăcini sunt calități pe care o femeie creștină trebuie să le aibă, indiferent de vârstă sau stadiul de viață.

1. *Vai fi generoasă* ... mai ales atunci când nu îmi permit.

Această calitate se aplică în ceea ce privește timpul, afecțiunea, energia, iubirea, precum și banii. Generozitatea este frumos ilustrată de văduvă din 2 Regi 17. Fusese o foamete mare și ea ajunsese la ultima picătură de ulei și la ultima măsură de făină. Această văduvă urma să facă o ultimă bucată de pâine pentru ea și fiul ei, iar apoi ar fi murit de foame. Când Ilie a venit, i-a cerut să folosească ceea ce avea pentru a-i face o mica bucată de pâine.

O cerere nebunească, nu-l așa? Dar el a promis că Dumnezeu va oferi

o sursă nelimitată de făină și ulei până când foametea se va termina, cu condiția să folosească acele ultime resurse. Îmi amintește de ceea ce ne-a promis Dumnezeu în 2 Corinteni 9:8: **"Și Dumnezeu poate* să vă umple cu orice har, pentru că, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună?"**

Când dăruim ce nu ne permitem să dăruim, deschidem căi pentru a primi mult mai mult decât am crezut.

2. *Vai fi vulnerabilă*

... chiar dacă alții pot profita de mine."

Femeile pot fi grozave când vine vorba de auto-protecție. Învățăm cum să ne

protejăm începând foarte devreme în viața. Dar alternativa de a trăi vulnerabilă este periculoasă. De-a lungul timpului, aceasta duce la duritate, apoi cinism și chiar la un comportament opresiv și răutăcios.

Matei 5: 4 spune: "Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați." Acest lucru se poate aplica la mai multe tipuri de doliu, dar într-un fel este vorba despre cele care își permit să fie îndurerate prin vulnerabilitatea lor. Cu alte cuvinte, cele care își permit să fie rănite, care nu se auto-protejează, acestea sunt cele binecuvântate.

3. *Îmi voi păzi inima* ...prin protejarea urechilor de zgomotul

din lume."

Femeia creștină trebuie să știe pe cine să nu se asculte. În aceste zile excesul de informații este fenomenal.

Psalmul 1: 1-3 spune: "Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așează pe scaunul celor batjoritori!

Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștesc; tot ce începe duce la bun sfârșit.

4. *Vai fi o slujitoare* ...aceasta înseamnă să fii cu adevărat umilă."

Dorința de a fi important este la fel de veche ca și timpul însuși. Zi de zi primim mesaje și instrucțiuni despre cum să fim "mari", să facem o diferență cu viețile noastre, să facem ceva ce contează. Cine vrea să fie mare între voi, să fie slujitor". Este esențial să ne reinnoim zilnic inima și mintea cu cuvintele lui Isus- Marcu 10: 42-44.

5. *Mă voi încrede în El* ...să aducă izbândă.

Aceasta este probabil cea mai importantă dintre toate, deoarece capacitatea noastră de a trăi cu toate celelalte calități înseamnă să ne încredem cu adevărat în Dumnezeu. Iată un fapt: indiferent de nevoia ta, Evanghelia are soluția. Dar, dacă nu crezi asta, vei merge în căutarea răspunsurilor într-o mie de locuri diferite.

Răspunsurile lui Dumnezeu însă, nu sunt poate cele pe care le așteptăm. Acesta este un alt motiv pentru care trebuie să avem încredere în EL. Romani 8:32 spune: "El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?"

Femeia creștină se agață de acest adevăr uimitor, zi de zi, oricare ar fi nevoia ei. Clipă de clipă, nevoile noastre se schimbă ... dar Dumnezeu nu! Când învățăm cum să trăim prin credința în harul lui Dumnezeu, trăim bine hrănite, asemenea copacului sănătos.

Luciana Sand
Biserica Filadelfia, Tg. Mureș



cel mai mare Dar

Semnificația Crăciunului ar fi ciuntită. Încremenirea produsă de acest miracol ar dispărea cu totul.

În vremea profeților, a regilor, vremea în care au trait Maria și Iosif – nu linia de credit, linia de producție la care lucrezi sau realizările personale îți explicau identitatea, ci linia ta genealogică. Pe atunci familia conta. Familia este cea care îți oferă un anumit context, originile tale îți dau înțelegere, iar arborele genealogic al lui Cristos îți oferă întotdeauna speranță. Cristos a venit într-o lume condusă de familii regale imorale și frați între care exista rivalitate, o societate dominată de relații extraconjugale, adulter și mai multe dușmării, secrete rușinoase și înșelătorii. Vremea în care au trait Maria și Iosif era perioada profeților și a regilor, o vreme când în genealogii apăreau doar bărbații, femeile nefiind menționate.

Dar, în cazul lui Isus, femeile au avut un nume, istorii ale vieții care au contat. În mod surprinzător, arborele genealogic al lui Cristos nu conține doar o singură femeie, ci patru. Patru femei zdrobite – femei care s-au simțit neacceptate, femei care s-au săturat ca alții să profite de ele, să fie ignorate, ne iubite și neapreciate; femei care nu și-au găsit locul nicăieri, care nu au știut cum să își continue alergarea, ce să creadă, încotro să meargă – femei care s-au gândit să renunțe. Dar Isus îi recunoaște ca fiind ai Săi tocmai pe cei ce pribegesc prin viață, care sunt răniți, debusolați și frânți. El te altoiește în linia Sa genealogică, în istoria și în inima Sa și îți dă Numele Său, descendența Sa, neprihănirea Sa. El este Cel care îți dă harul Său din plin. Există oare un Dar mai mare pe care ți l-ai putea dori sau de care ai avea nevoie? Cristos

ține doar o singură femeie, ci patru. Patru femei zdrobite – femei care s-au simțit neacceptate, femei care s-au săturat ca alții să profite de ele, să fie ignorate, ne iubite și neapreciate; femei care nu și-au găsit locul nicăieri, care nu au știut cum să își continue alergarea, ce să creadă, încotro să meargă – femei care s-au gândit să renunțe. Dar Isus îi recunoaște ca fiind ai Săi tocmai pe cei ce pribegesc prin viață, care sunt răniți, debusolați și frânți. El te altoiește în linia Sa genealogică, în istoria și în inima Sa și îți dă Numele Său, descendența Sa, neprihănirea Sa. El este Cel care îți dă harul Său din plin. Există oare un Dar mai mare pe care ți l-ai putea dori sau de care ai avea nevoie? Cristos

Isus ne aduce ceea ce niciunul dintre noi nu poate aduce, dar fiecare dintre noi își dorește: Crăciunul!

ști invitată să desfăci Darul! Mare, îngâmfată, gălăgioasă și rapidă, acestea sunt atributele ce descriu din ce în ce mai mult această lume căzută. Cu toate acestea, atunci când Dumnezeu a venit în lumea noastră, a făcut-o prin intermediul unui pântec.

Cel care a hotărât marginile cosmosului, S-a cuibărit într-un pântec, în întuneric. S-a fixat de peretele pur al unei fecioare și a lăsat ca celulele Sale să se multiplifice. El a părăsit cerurile care nu erau suficient de mari ca Să-L cuprindă și S-a lăsat ținut într-o mână. Misterul acesta măreț se transformă într-un Copilaș atât de micuț, iar Dumnezeu infinit devine un prunc. Cel ce aduce cadoul devine El însuși un Dar, o discretă ofrandă.

O inimă care bate în pieptul unui copilăș firav; o bătaie de inimă aducătoare de speranță, schimbare, dragoste, o bătaie care ține ritmul singurului cântec pe care tu îl așteptai – pe care îl aștepta întreaga planetă amețită parcă de o eternă rotire în jurul axei sale. Așteptare. Advent.

Termenul provine din latină și înse-

amnă "venire". Atunci când tu deschizi paginile Scripturii ca să citești despre venirea Sa, despre primul Advent, înainte de a citi despre nașterea lui Isus, întotdeauna dai de genealogia lui Isus.

Este modul în care ți se dezvăluie Darul: înainte a avea bradul de Crăciun, ai arborele genealogic al familiei lui Cristos. Dacă nu vii la Crăciun prin intermediul familiei lui Cristos, ci vii doar la o poveste de Crăciun în jurul unui brad, ai mici șanse să înțelegi sensul venirii Sale.

Căci, fără genealogia lui Cristos, fără crengile trecutului Său, fără ramurile familiei Sale, fără povestea de iubire a inimii Sale care vine la tine de dinainte de întemeierea Pământului – ce însemnătate ar mai avea oare Crăciunul și bradul de Crăciun? Rădăcinile lui ar fi retezate.

...Advent

tos vine în fața bradului tău de Crăciun, se uită la familia ta și-ți spune: "Eu sunt Dumnezeul tău, sunt unul dintr-a tăi, voi fi Darul tău și eu te voi primi. Dar Tu? Tu Mă vei primi?"

Aceasta, este povestea de dragoste care ți-a fost oferită încă de la început. S-ar putea să n-o pricepi. S-ar putea să o treci cu vederea, să nu-i acorzi atenție, să nu vezi cum vine la tine, liniștită și tăcută, dar plină de miraculos, în fiecare pagină a Cuvântului, ea stă scrisă, pentru a te atinge și a te pătrunde. Te-ai putea trezi în toilă Crăciunului și să îți dai seama că nu ai acceptat tot Darul, tot acest har nemărginit. Așa că acum ne oprim. Stăm liniștiți. Medităm. Ne liniștim sufletele. Așteptăm. În fiecare zi de Advent, El îți dă darul timpului. Ai timp să stai liniștită și să aștepti.

Așteaptă venirea lui Dumnezeu în ieslea care Îl face să fie pâine pentru noi cei înfometați.

Așteaptă-L pe Mântuitorul în scutecele care Îl fac să fie haina neprihănirii pentru noi cei dezbrăcați și murdari. Isus ne aduce ceea ce niciunul dintre noi nu poate aduce, dar fiecare dintre noi își dorește: CRĂCIUNUL! Uneori o inimă care așteaptă Darul...este ea însăși frumusețea Darului. Această așteptare e bogăția ta. Dă-i însemnătatea cuvenită și fă-o să conteze! Oferă Adventului valoare, găsește o modalitate de a fi pe fază și de a nu-l rata!

(Isaia 11.1,10)- Și iată-L – Darul extraordinar, tăiat, zdrobit și dăruit nouă. Darul care a fost crucificat pe o cruce pentru

noi. Darul ale cărui mâini și picioare au fost străpunse pentru tine. Da, Tu, Dumnezeu binevoitor ai fost zdrobit și Te-ai descoperit pe cruce ca fiind Darul infinit, cel mai mare Dar."

Fragmente din cartea

"Cel mai mare Dar – Dezvaluirea fascinantă a poveștii de iubire a Crăciunului", Ann Voskamp

Ruxandra Petrina

Biserica Betania, Tg. Mureș



Preaiubite femei,

Cu ocazia celebrării nașterii Mântuitorului, aş dori să vă transmit un mesaj pentru suflet din partea Celui ce este Dragoste.

Dragostea e roada Duhului Sfânt din care pornesc apoi şi celelalte: bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, blândeţea, înfrânarea poftelor (Gal. 5:22).

Dragostea este vitală pentru sănătatea, pacea şi bunăstarea noastră. Ea este legătura desăvârşită a relaţiilor. Încrederea în dragoste este hotărâtoare pentru a avea o viaţă împlinită. Dumnezeu a aşezat în ADN-ul nostru dorinţa de a iubi şi de a fi iubite. Definiţia dragostei ne-o prezintă Dumnezeu în 1 Cor. 13. Cea mai mare dragoste este aceea care ajunge la sacrificiu. Dumnezeu este suprema dragoste şi dovada a făcut-o prin sacrificiul Singurului Său Fiu pentru a ne readuce la Sine. Dorinţa cea mai mare a lui Dumnezeu de la noi oamenii – mai mare decât orice jertfă pe care am fi dispuşi să i-o aducem – este să-L

CHINTESENŢA CRĂCIUNULUI:

Darul

cunoaştem pe El ca Dragoste.

”Căci bunătate voiesc şi nu jertfe şi cunoştinţă de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot” (Osea 6:6). Scopul venirii Domnului Isus pe pământ a fost de a ne face cunoscută natura lui Dumnezeu, pentru ca dragostea Lui să ajungă în inima noastră. De-a lungul istoriei, oamenii au încercat în multe feluri şi uneori chiar cu preţul vieţii să cunoască taina dragostei divine.

Apostolul Pavel le spunea filipenilor că el doreşte cu orice preţ să-L cunoască pe El (pe Hristos) şi părtăşia suferinţelor (a dragostei) Lui iar în Efeseni 3 ne face cunoscut obiectivul rugăciunilor Lui – Hristos să locuiască în inima noastră pentru ca să avem rădăcina şi temelia puse în dragoste şi să o cunoaştem în toate cele patru dimensiuni ale ei (lărgimea, lungimea, adâncimea şi înălţimea) ca să ajungem să fim plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.

Numai când eşti plin şi dai pe deasupra, dragostea Lui ajunge şi la alţii care au nevoie să fie atinşi de ea, ca să se simtă



Sufletul femeii 10

Dragostei

”**ACUM DAR RĂMÂN ACESTEA TREI:
CREDINŢA, NĂDEJDEA ŞI DRAGOSTEA, DAR CEA MAI MARE DINTRE ELE
ESTE DRAGOSTEA!**”

1 CORINTENI 13-13

iubiţi. Nu poţi dărui ceva ce tu nu ai. Mulţi nu au pentru că nu au accesat ”rezervorul” Lui pentru a se umple.

Porunca pe care le-a dat-o Domnul Isus ucenicilor a fost aceea de a vesti vestea bună a dragostei Lui până la marginile Pământului, pentru a-i atrage pe oameni. Orice învăţătură ce nu are la bază dragostea lui Dumnezeu ci frica şi pedeapsa generează o credinţă greşită pe care trebuie să te lupţi să o respingi şi nu să o accepţi. Apostolul Pavel a declarat: ”Noi propovăduim pe Hristos cel răstignit” sau, altfel spus, ”noi propovăduim dragostea lui Dumnezeu”.

Când ajungi să cunoşti dragostea Domnului Isus şi să-ţi dai seama de toate binecuvântările şi de tot ce a făcut pentru tine pe cruce fără să meriţi, păcatul îţi pierde farmecul şi te face să îţi doreşti să trăieşti o viaţă care să-L slăvească pe Dumnezeu care te iubeşte. Munca diavolului este să producă confuzie în minţile oamenilor, amestecând legea cu harul, să-i facă să se îndoiască de dragostea lui Dumnezeu. Scopul lui e de a ţine continuu legea în mintea oamenilor, ca ei să se simtă vinovaţi şi condamnaţi. Diavolul este maestru legalist, care tot timpul îţi aminteşte că

eşti de nevrednic. Dacă te poate ţine sub lege, te poate ţine înfrânt pentru că ”puterea păcatului este legea” (1 Cor.15:56) şi în loc să fii mai conştientă de dragostea lui Dumnezeu devii tot mai conştientă de păcatul tău.

Cu cât eşti mai mult sub lege cu atât mai întărit este păcatul; cu cât primeşti mai mult din dragostea lui Dumnezeu, cu atât mai mult vei putea să învingi păcatul. Aminteşte-ţi că Legea a fost înlocuită cu aproape 2000 de ani în urmă pentru că n-a putut duce pe nimeni la desăvârşire. Evanghelia – Vestea bună – nu ar mai fi la fel de bună dacă nu ar fi o diferenţă între vechiul şi noul legământ. Vechiul legământ a fost bazat pe îndreptăţirea prin fapte – ascultarea şi împlinirea poruncilor; trebuia să faci ceva ca să fii iertat şi acceptat de Dumnezeu.

Noul legământ, al harului, e bazat în totalitate pe îndreptăţirea ta prin credinţă în Isus Hristos. Observaţi diferenţa : cerinţa lui Dumnezeu nu mai e de la tine, ci de la Isus Hristos. Vechiul legământ era bazat pe ”tu să nu ...”, ”tu să nu...” iar noul legământ pe ”Eu voi...”, ”Eu voi...”. Altfel spus, creştinismul înseamnă ”făcut”, ”făcut” (de Hristos) şi nu ”fă”, ”fă”. Lupta cea bună a credinţei

este de a rămâne în dragostea lui Dumnezeu. Când trecem prin situaţii dificile să ne amintim că Dumnezeu ne iubeşte.

Tu nu poţi face nimic pentru ca Dumnezeu să te iubească mai mult sau mai puţin. El te iubeşte pur şi simplu pentru că aşa e natura Lui. Gândeşte-te că harul este har doar atunci când este nemeritat, necăştigat şi nedatorat. Cu cât primeşti mai mult har, cu atât vei avea mai multă putere împotriva păcatului; şi cu cât îţi dai seama mai mult de îndreptăţirea ce o ai prin jertfa Domnului Isus, cu atât mai multă binecuvântare vei experimenta.

Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică ci de dragoste şi putere (2 Tim. 1:7). Haideţi să ne adăpăm din dragostea lui Dumnezeu.

Să ne umplem aşa de mult încât să dea pe deasupra. Iar atunci când se revarsă peste alţii noi împlinim toată Scriptura conform Matei 22:40.

Vă doresc un Crăciun plin de dragoste şi un călduros La Mulţi Ani!

Articol realizat de:
Maria Vasilca
Biserica BethEL, Tg. Mureş



INVESTIND PENTRU VEȘNICIE

Nici prea mult, nici prea greu...



**Răscumpărați
vremea, căci
zilele sunt
rele."**

Efeseni 5:16

Cu siguranță ne sunt cunoscute aceste expresii. De fapt, nu cred că trece o zi fără să le rostim cel puțin în gândul nostru, mai cu seamă când cineva ne solicită să ne implicăm într-un oarecare proiect nou. Chiar și în era vitezei, a tehnologiei avansate, a relațiilor virtuale, a soluțiilor rapide aflate la doar un click distanță, timpul este extrem de prețios pentru fiecare.

Sunt o tânără mamă cu trei copii, iar unul dintre cele mai valoroase daruri spirituale ale acestui an, pentru viața mea, a fost și este un grup special de părtășie și rugăciune pe care personal l-am denu-

mit *"Mămici și pitici"*. Doar una dintre noi mai este în perioada de așteptare a mirelui ei pământesc, restul de șase am atins distinsul *"rang"* de mamă, motiv pentru care am fost călăuzite spre a încheia acest grup în luna iunie. Copiii noștri, în număr

**"Am un program extrem de încărcat!"
"N-am timp nici să respir!"
"Oh, dacă ziua ar avea 48 de ore..."**

de 10 și cu vârste cuprinse între 1 și 7 ani sunt de asemenea parte a grupului, completându-l în cel mai fericit și colorat mod posibil. Am fost extrem de sceptică în ceea ce privește perseverența noastră în a ne întâlni. Fiind însă lucrarea Duhului Sfânt, care ne-a adus împreună în această formulă, am dat dovadă de statornicie preț de șase luni.

Ne-am apropiat foarte mult una de cealaltă, la fel și copiii noștri, iar *"funiile"* de legătură care ne mențin aprinsă dorința de a ne întâlni săptămânal, sunt rugăciunea, postul, lauda prin cântare, mărturiile personale și lucrările spirituale de ajutorare.

Primele întrebări care mi-au trecut prin minte când am început să ne întâlnim în vară au fost: *"Când s-o mai fac și pe asta?", "Oare are rost?", "Ne vom putea ruga cu 10 copii energici și gălăgioși în jurul nostru?", "Cum rămâne cu treburile casnice, responsabilitățile profesionale și puținul timp pe care ar trebui să-l oferim și trupului pentru odihnă?"*. *"Of, va fi prea mult pentru noi! Prea greu!"*. *"Acelea dintre noi care și lucrează vor fi epuizate!"* Oare? Am început să ne întâlnim în ziua de vineri a fiecărei săptămâni.

Copiii au prioritate la rugăciune și cântare. Inimile ne tresaltă de bucurie când îi vedem cum cântă și cum își pun mâinile în rugăciune pentru a rosti mulțumiri înaintea Domnului (cei care știu să vorbească). După acest timp de închinare al lor, se retrag într-o cameră alăturată pentru a se juca împreună, iar noi rămânem să citim din Cuvânt și să ne rugăm în continuare (pentru ei, pentru familiile noastre, pentru diferite cauze specifice). Pe măsură ce lunile au trecut, am decis: să punem deoparte și o zi de post pe săptămână;

- să fim deschise una cu cealaltă pentru a ne ajuta reciproc atunci când trecem prin diferite nevoi;

- să susținem financiar un student în facultate cu posibilități materiale limitate;

- să ne implicăm în lucrări de consiliere a cuplurilor tinere cu probleme atunci când Dumnezeu ne solicită și în această direcție;

- să ne întocmim o *"Listă de 1000 de daruri"* după modelul cărții cu același titlu de Ann Voskamp pe care am studiat-o împreună, cu scopul de a fi în permanență mulțumite și mulțumitoare pentru tot ceea ce Dumnezeu ne oferă zilnic.

În luna decembrie avem în plan să pregătim câteva pachete de Crăciun pentru copii și familii nevoiașе, iar în anul ce ne stă înaintea să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu pentru orice lucrare nouă și bună la care El ne che-

amă. Sunt aceste lucruri investiții pentru veșnicie? Putem considera acest timp săptămânal *"vreme răscumpărată"* în termenii lui Dumnezeu? Cu siguranță!

Și...da, ne-am găsit timp! În anturajul tău și în etapa ta de viață este cu siguranță un teritoriu spiritual unde poți investi pentru veșnicie. Nu te retrage!

**"Aveți curajul să începeți să răscumpărați
vremea și să investiți pentru veșnicie! Aceste
comori sunt singurele care vor dăinui!"**

Nu e nici prea mult, nici prea greu!

Articol realizat de:
Paula Dejeu, Oradea
Foto: More Love Photography





Destine de poveste

CU PĂRINȚI ȘI COPII

Cândva, în tinerețea mea scriam: “Cine a închis pleoapele atât de strâns încât să poată vedea frumusețile dinlăuntrul său? Să știe unde-i sunt rădăcinile și unde vârfurile, câte ramuri i-au înflorit și câte-i vor mai înflori de-acum încolo..... Da! E vorba despre noi, eu și tu și alții ca noi care ne cunoștem atât de puțin înlăuntrul nostru. Fiindcă nu știm unde ne sunt rădăcinile și unde vârfurile, câte ramuri ne-au înflorit și câte ne vor mai înflori de-acum încolo.”

Astăzi cunoaștem în parte, dar pot să spun cu certitudine, că vine o vreme în care vom afla răspunsul la aceste întrebări. Am să vă spun o poveste despre rădăcini, ramuri înflorite și vârfuri... A fost odata o fetiță drăgălașă, destul de timidă care avea o surioară mai mică, zglobie și tot la fel de drăgălașă. Ele traiau împreună cu părinții lor, într-un orașel de munte și viața lor nu se deosebea prea mult de a altora. Fetițele creșteau, iar mama lor le învăța cum să fie de ajutor la treburile casnice, dându-le sarcini precise. De asemenea, mama le învăța cum să se iubească și să aibă grijă una de cealaltă. În fiecare dimineață, fiica cea mică era lăsată în grija celei mari, pentru că părinții plecau întodeauna devreme la muncă. Astfel, fiica cea mare a învățat responsabilitatea și corectitudinea. Când fiica cea mare, fiind elevă în școala primară, a piedut o sumă de bani colectată pentru fondul clasei, surioara ei mai mică a ajutat-o cu

puterile ei, strângând bănuți pentru ea din colindele de Crăciun, pâna i-a acoperit toată paguba. De cele mai multe ori, când cineva intra în casa lor, în scurte vizite sau ca oaspeți, fetele vedeau cum părinții lor făceau efort uneori mare, ca sa poată pune pe masă tot ce aveau mai bun în casă, ca să-si cinstască musafirii. Fetele au învățat astfel, omenia și onoarea.

Aproape mereu, părinții celor două fete le aminteau că trebuie să învețe cât mai mult, ca mai târziu să poata avea o

În ultimul an de liceu, această fiică avea să învețe valoarea incontestabilă a adevărului spus din dragoste și respect. Știind că dacă ar spune adevărul într-o anumită împrejurare, tatăl s-ar fi supărat tare pentru fapta ei, din cauza fricii de a nu fi certată, a ales să-i spună o minciună în locul adevărului. Dar tatăl știa că este mințit. Până la urmă a trebuit să-i spună adevărul tatălui ei, dar pedepsa a fost cu mult mai grea, atât pentru neascultarea ei, cât și pentru minciună și cu mult mai umilitoare decât dacă ar fi spus adevărul de la bun început. Cu multă durere și umilință fiica cea mare a învățat că adevărul este întotdeauna mai bun decât o minciună! A fost o lecție pe care nu a uitat-o nici mai târziu.

În timpul facultății, fiica cea mare a cunoscut un băiat de care s-a îndrăgostit și care a cerut-o în căsătorie, iar părinții au fost de acord cu alegerea ei. Și astfel, fiica lor cea mare și-a început rolul de soție, iar peste un an a devenit ea însăși mama unei fetei.

Dar, Dumnezeu avea un plan...și părinții naturali dați de Dumnezeu, au fost mâna Lui, care a ghidat mediul perfect pentru ca planul Lui să se împlinească întocmai. Așa că, nimic din ce se întâmplase acestei fete de la nașterea ei și până în acel moment nu fusese la voia întâmplării. Dumnezeu aranjase toate lucrurile ca la timpul și în locul hotărât de El, fetița cea mare din poveste, devenită femeie în toată firea, soție și mamă, să audă de la oamenii trimisi de Dumnezeu despre iertarea oferită tuturor oamenilor prin credința în Isus Hristos- Fiul lui Dumnezeu și intrarea într-o relație personală cu Dumnezeu ca Tată. A auzit despre Biblie, numită și Sfânta Scriptură, scrisoarea de dragoste a lui Dumnezeu pentru toți oamenii. Atunci, a aflat cât de mult o iubește Dumnezeu.

Și pentru că Dumnezeu, prin Duhul Lui cel Sfânt pregătise inima acestei femei cu mult timp înainte, nu a fost necesară decât o scânteie care să-i aprindă în inimă o puternică dorință de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Și Dumnezeu a pregătit de asemenea inima altor oameni care au ajutat-o să studieze Scriptura, s-o susțină prin rugăciune, oferindu-i dragoste și înțelegere. Era ca și cum golul din inima ei, pe care-l simțise încă din fragedă tinerețe și care nu putuse fi umplut cu nimic până atunci, se umplea acum perfect cu Isus Hristos pe măsură ce credința ei creștea. “Dar tuturor celor ce

L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.”(Ioan 1.12-13). Și fiica cea mare din poveste, devenită femeie, soție și mamă și fiică a lui Dumnezeu...sunt astăzi eu. Uitându-mă în urmă la povestea vieții mele, chiar și așa în mare, am realizat cât de mult m-a iubit Dumnezeu! El mi-a dat părinții potriviți care să-mi ofere dragostea și grija lor necondiționată și tot ce-au avut ei mai bun. Dumnezeu a făcut posibil tot ce s-a întâmplat în viața mea ca eu să-L caut și să ajung să-L cunosc în mod personal pe El, Tatăl meu din ceruri și pe Fiul Său pe care L-a trimis El.

Cu mintea nu pot pricepe, doar inima îmi spune că da, este adevărat! Este o minune al cărei singur autor este Dumnezeu și nici un om nu ar fi putut să facă ceea ce numai Duhul Lui Dumnezeu a putut!

Iar ziua în care am devenit conștientă că am nevoie de mântuire și că asta înseamnă să accept în mod personal jertfa lui Isus Hristos și pe Isus Hristos în inima mea, ca Domn și Mântuitor, acea zi a devenit ziua în care Isus s-a născut practic în inima mea...a fost Crăciunul meu! Și mă laud cu cel mai frumos dar de Crăciun pe care l-am primit vreodată. Acest dar a venit de la Dumnezeu Tatăl și a fost însuși Fiul Său, Isus Hristos în inima mea!

Ca mamă, am încercat prin viața mea să-i transmit și fiicei mele credința, dragostea și pasiunea pentru Isus, astfel că peste câțiva ani Duhul Sfânt a convins-o și pe ea să-l accepte în mod personal pe Isus Hristos ca Domn și Mântuitor. Dumnezeu lucrase și în viața ei și am retrăit împreună bucuria de a face parte din familia binecuvântată a lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu mai are încă de lucru în familia mea. “Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3.16)

Deci oricine ai fi tu, care citești aceste rânduri, dacă nu ai crezut încă în jertfa lui Isus Hristos care și-a dat viața pe cruce și pentru păcatele tale ca să primești iertare și să fii împăcat cu Tatăl, aș vrea să nu te întristezi, ci să știi că Dumnezeu te iubește cu adevărat. Și nu este deloc întâmplător că ai ajuns să citești această poveste, care deși diferă de povestea ta, te asigur că Dumnezeu care ne-a creat și pe mine și pe tine, ne cunoaște inima și știe cel mai

bine de ce avem nevoie cu adevărat ca să fim împliniți. Isus Hristos te iubește și El te cheamă astăzi pe nume ca să experimentezi dragostea nespus de mare pe care o are față de tine. El a împlinit deja



planul lui Dumnezeu pentru mântuirea ta, doar trebuie să crezi și să accepți mântuirea oferită ca un dar. Cheamă-L pe Isus în inima ta, vorbește cu Dumnezeu și roagă-L să te ierte în numele lui Isus Hristos, nu pentru că ai merita datorită faptelor tale bune, ci din cauza jertfei pe care Isus a suferit-o și în locul tău, plătind și pentru păcatele tale. El te-a răscumpărat și pe tine pentru viața veșnică cu El, la fel ca și pe mine. Isus a înfrânt pe cruce puterea păcatului și a morții și a câștigat și pentru tine Viața prin învierea Sa din moarte, prin care ne-a pus la dispoziție toate resursele Vieții.

Dar am mai învățat ceva!

Ca să putem merge mai departe și să ne

El va întoarce
inima părinților spre
copii,
și
inima copiilor spre
părinții lor

maturizăm, este bine să nu uităm de unde am pornit (de unde ne tragem rădăcinile) și ce am devenit (câte ramuri ne-au înflorit, și până unde au ajuns vârfurile) și care este scopul nostru și destinația finală în chemarea făcută de Dumnezeu. Știu că Dumnezeu vrea să nu-i uităm, ci să le dăm cinstea cuvenită și părinților noștri în credință, cei pe care El i-a pregătit și i-a trimis să ne vestească Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia mântuirii noastre, și pe umerii cărora El a hotărât sa fim purtati o vreme, ca să creștem spiritual. “Aduceți-vă aminte de mai marii voștri cari

v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu;” (Evrei 13.7 prima parte)

Părinții spirituali sunt acei oameni ai lui Dumnezeu care nu și-au iubit viața, mai mult decât dorința de a câștiga viața mea și a multora pentru Hristos. Ei ne-au iubit, ne-au ascultat cu răbdare și uneori cu îndelunga răbdare și înțelegere, s-au rugat pentru noi. Prin puterea Duhului Sfânt ne-au încurajat să-L urmăm pe Isus și să luăm în serios harul lui Dumnezeu pe care l-am primit toți cu prețul nespus de scump al morții Fiului Său. Pe părinții mei în credință i-am văzut mai preocupați de a-L investi pe Hristos în copii lor spirituali ca și

urmași ai lui Isus Hristos, decât de succesul unei viziuni care ar fi servit scopurilor lor. Și au suferit ei paguba când a fost cazul. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acești părinți ai mei, care au suferit de multe ori și au fost gata să piardă totul, dar au rămas credincioși Cuvântului lui Dumnezeu. Le mulțumesc că prin ei am cunoscut dragostea lui Dumnezeu. Le mulțumesc că atunci când le-a fost greu, nu au căutat să dezbine și să-și facă singuri dreptate ci i-au dat mână liberă lui Dumnezeu să facă ce gândește El. Le mulțumesc pentru exemplul lor. Dumnezeu ramâne credincios chemării făcute!

Rămâne dar să ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu care ne îndeamnă să ne cinstim părinții. El prețuiește cinstirea părinților suficient de mult încât să o includă în Cele zece porunci (Exodul 20.12) și din nou în Noul Testament și asta pentru că ne iubește și ne vrea binele. “Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. «Să-i cinstești pe tatăl tău și pe mama ta» – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – «ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.»” (Efeseni 6.1-3).

“Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 4.5-6)

Tuturor părinților și copiilor, Sărbători binecuvântate!

Articol realizat de:
Carmen Nistor
Biserica Noul Legământ,
Tg. Mureș





Lecții

de la un învățător de trei ani și jumătate



Pentru cititorul care nu ne cunoaște personal, cele de mai jos sunt poate povestioare amuzante, presărate cu ceva sâmburi de în elepciune. Pentru prietenii care împărtășesc valorile noastre, îmi place să cred că sunt lucruri încurajatoare.

Pentru noi, ca părinți, e vorba de roadele celei mai importante misiuni la care am fost chemați.

#generozitatea

...cu motivație internă (2 Cor 9:7)

„Mănâncă-l tu, că te iubesc”. Mărul adică. Mărul sculptat de dinții ei mici, pe care am crezut că vrea să i-l păstrez cât se juca în parc, mărul ei puteam să îl mănânc eu. De data asta fără lecții, fără predici, fără rugăminți, fără presiune din partea noastră. De data asta a vrut ea să împartă, să dăruiască. Fără să i se ceară. Din dragoste.

#oglinda

(Matei 7:12)

...oglinda faptelor noastre și a cuvintelor; a cuvintelor aceluia care zidesc și care aduc viață. A cuvintelor inspirate din Cuvânt. Alexandra către

1

bebelușul ei:

„Bebe, chiar dacă greșești, chiar dacă tipi și nu ascuți de mine, eu tot o să te iubesc mereu. Aici rămân, că sunt mama ta. Nu plec nicăieri. Nu plec, da?”

#o iubire veșnică

(Ieremia 31:3)

„Te iubesc, Alexandra!”

„Și eu te iubesc, mami. (după câteva secunde) Nu o să uit niciodată că te iubesc, mami!”

#o cântare nouă

...una care răsună în tot blocul. (Ps 33:3)

Nu doar că răsună, dar nici line melodică nu are. Și totuși, cântecul ei are ceva special. Amestecă tot felul de cuvinte, în limba română, engleză, în limba de neînțeles a copiilor, dar mai ales cuvinte pe care le aude la biserică sau în casă, când citim.

„Oooo, Doaaaa-mneeee, vreau să îi iubesc pe tooooooți!” „Fericirea-aaa și îndura-rea-a-ha-ha...”

„Numai Tu-uuuu, Domnul meeeeu...”

#soluția

(1 Cor 10:13)

„Plângi de bucurie, mami?”

... (nu mi-a mai reușit atunci să mă prefac că plâng de bucurie). „Lasă, mami. Lasă că vine Isus și îți ia plânsul.”

#identitatea omului

(Ps.139:14)

Când o fetiță din parc i-a spus că este urâtă, Alexandra a părut lipsită de reacție. Și-a privit „potrivnica” în ochi până am rămas doar noi două. Simțisem clar că trebuia să o las să se descurce. După eveniment, am discutat ce se întâmplase. „A fost un cuvânt dureros, mami!” „Așa este. Dar tu ce crezi despre ce ți-a spus ea?” „Aaa, nu, nu, eu știu că sunt frumoasă. Pentru că așa spui tu, tati și Dumnezeu.” Caz închis.

3

4

#creația

(Ps 19:1)

...vorbeste despre Creator

„Tati, Dumnezeu a făcut luna. Pentru mine. Să mă bucur eu de ea.”

Un fel de casting:

Personajul de mai sus – învățătorul nostru de trei ani și jumătate, care predă la clasa de adulți formată din doi elevi, mami și tati (încă mai facem înscrieri pentru doritori).

Filmările s-au realizat (și se mai realizează) – într-un oraș considerat mort din punct de vedere economic, într-o țară din care tot fug, mulți. Stilul de parenting abordat – încrederea în Dumnezeu, în puterea și Harul Lui și smerenia în fața atâtor situații în care habar nu am avut cum să mai procedăm. Regizor – Dumnezeu care face ca adevărurile biblice să aibă sens în inimi așa de miciute.

Articol realizat de:
Cristina Chelariu
Biserica Crestina Penticostala “Emanuel”, Galati

Îmi amintesc ca ieri, cum stăteam așezată pe scările din fața casei și plângeam nemângâiată, punându-mi multe întrebări: “Doamne se poate chiar mie să mi se întâmple asta? Oare ce se va alege de acești patru copii minunați cu care ne-ai binecântat? (2 băieți și 2 fete).”

Era vara anului 1999 și treceam printr-o criză familială, care a durat mulți ani. Eram devastată, nu puteam să cred că sunt chiar eu în această situație. În agonia mea am zis: “numai un cuvânt din partea Domnului ar putea să mă ridice să pot supraviețui” așa că am luat Biblia și mi s-a

dourile ce le făceam de zilele lor de naștere obișnuiam să fie cărți bune, care să-i ajute. Nu a fost ușoară aceasta luptă spirituală și de multe ori mă simțeam înfrântă de descurajare, dar noapte de noapte mă retrăgeam în colțișorul meu și citeam din nou promisiunea și ziceam: “Doamne nu te las până nu mă binecuvântezi, nu se poate să nu mă ajuti”, și mă foloseam foarte mult de Psalmii lui David pe care îi iubesc atât de mult.

Anii au trecut și a venit vara anului 2005 în care primii 3 copii au încheiat un legământ cu Domnul. Eram așa de fericită și din nou mă întrebam, dar de data

și alte multe detalii și mulțumiri, apoi i-am ascuns-o între merindele pregătite pentru următoarea săptămână. Așteptam reacția ei și nu mică mi-a fost mirarea când m-a sunat plângând și mi-a mulțumit. Până la urmă cineva mi-a spus că mi-a postat scrisoarea pe Facebook. Uneori lucrurile care par în ochii noștri neînsemnate schimbă traiectoria copiilor noștri sau destinul; nu-mai să fim deschiși să le auzim și ascultători să le împlinim.

Anii au urmat și nu am încetat nicicând să fiu parte la împlinirea acestei promisiuni și am fost răsplătită din plin. Dealtfel Dumnezeu i-a binecântat pe cei doi fii cu partenerere credincioase și vrednice - minunate comori. Și acum mă gândesc cu emoții la nunta primului fiu când și-a luat chitara și a invitat mireasa alături să cânte un imn Dommului, imn care le-a fost alături zi de zi. Din nou mă întrebam “Doamne aceste lucruri minunate chiar mi se întâmplă mie?” Da, pentru că la El toate lucrurile sunt posibile. A mai trecut puțină vreme și zburam peste ocean la nunta celui de-al doilea fiu și la un program de biserică a luat chitara și m-a invitat alături să cântam ca pe vremuri Celui ce-și ține



**“TOȚI FII TĂI VOR FI UCENICI AI DOMNULUI
și mare va fi propășirea fiilor tăi.” (ISAIA 54:13)**

deschis la Isaia 54: 11-15, dar toată atenția mi-a fost captată de versetul 13: “Toți fiii tău vor fi ucenici ai Domnului și mare va fi propășirea fiilor tăi.” Ce altă promisiune mai minunată decât aceasta, ca toți fiii noștri să-L iubească pe El și să-L urmeze. Erau încă mici și ascultători așa că în fiecare zi am urmărit împlinirea acestei promisiuni, făcându-mi cu credincioșie partea mea, mă rugam neîncetat, îi adunam în jurul meu, luam chitara și cântam cu ei cântece de pe vremea noastră: “Și mama ne-a chemat pe toți în casă”, “Aș vrea să fiu un înger curat și nepătat” și multe altele. Cu ajutorul Domnului am reușit performanța să nu avem televizor, așa că în fiecare seară aveam timp să-i adun în patul nostru și să le citesc câte o carte pentru vârsta lor. De multe ori și acum îmi spun că au fost cele mai frumoase clipe din copilăria lor și asta i-a ajutat să îndrăgească și azi cărțile. Apoi au urmat anii turbulenți ai adolescenței și mă asiguram că în enturajul lor să aibă prieteni buni, care să-i influențeze în bine. Eram și sunt și astăzi femeie de serviciu la biserica Maranata din orașul nostrum, așa că eu făceam curat, iar ei se jucau de-a biserică; predicau, cântau - nu știam că peste ani îi voi asculta cântând și predicând. Ca-

asta altfel, “se poate Doamne chiar pe mine să mă răsplătești astfel?” și îi mulțumeam pentru mila și credincioșia Lui care n-are margini și pentru promisiunile Lui care sunt “Da și Amin”. A urmat un alt botez când și ultima fică a încheiat un legământ cu Domnul și așa am sărbătorit victorie după victorie și toate acestea numai datorită harului Său mare. Să știți dragi mămici care luptați pentru casele voastre că dacă stăm la dispoziția Lui și-i auzim vocea, de multe ori El ne șoptește cum să procedăm. Aș vrea să precizez aici că într-o vineri a venit fica noastră de la facultate și am citit în ochii ei că ceva nu era în regulă. Pregătisem o masă festivă afară, era 13 mai 2010 și am întrebant-o câte ceva și inima mi se umplea de amărăciune la cele auzite, trecea printr-o perioadă mai grea și era puțin dezorientată. Nu mai știu ce i-am zis atunci la masă dar am știut ce aveam de făcut. La fel ca Ieremia “m-am suit în turnul meu de veghe să aud ce-mi va spune Domnul la plângerea mea” și în timp ce mă luptam în rugăciune pentru ea Domnul m-a îndemnat să scriu o scrisoare în care i-am mulțumit că mi-a fost o aliată fidelă în mijlocirea pentru familia noastră, că a fost un mentor și un bun exemplu pentru sora ei mai mică

promisiunile. La fel a lucrat Domnul și în viața ficelor mele care atunci când au fost departe de casă mi-au mărturisit că au început o relație mai apropiată cu Domnul și scriu despre El, trăiesc pentru El și perseverează să fie adevărate ucenice.

Cum am putea să ne îndoim de credincioșia Lui, mame dragi cu ochii plini de lacrimi? El rămâne cu noi prin toate circumstanțele și chiar dacă întârzie uneori, să-l rămânem credincioase și perseverente prin toate.

Acum, când scriu aceste rânduri sunt pe aceleași scări din fața casei și mă tot minunez de credincioșia Lui față de casa mea. Știu că El va sfârși ce a început pentru mine dar sunt conștientă că lupta nu s-a sfârșit și mă alătur poetului Benone Burtescu care spune:

“De aceea în fiecare seară și-n fiecare zi îi strâng pe toți și-i fac mănunchi de bucurii. Cu îngerii îi fac prieteni și-i trec pe toți din stea în stea și-i trec prin cântecul iubirii... Ascultă, Doamne, ruga mea și mută-n ceruri toată casa mea.”

Articol realizat de:
Precup Susana



Răsplățiți-o cu rodul muncii ei

...și faptele ei s-o laude la porțile cetății.”

(Proverbe 31:31)

Citeam cu ceva timp în urmă o carte despre Mamele unor oameni faimoși, o carte minunată, care însumează 17 povești minunate privind comportamentul și dragostea unor mame pentru fiii lor. Nu pot să spun că frații mei sau sora mea sunt faimoși, dar ceea ce e faimos este faptul că trăind într-o familie cu diferite greutăți și într-o societate stricată, mama a reușit să ne țină pe toți 4 alături de Dumnezeu, cu dorința în noi de a trăi pentru cer.

Mama nu a făcut doar asta, nu a semănat în noi doar dorința de a trăi pentru cer, ea ne-a învățat ce e iubirea necondiționată. Mama ne-a învățat că orice problema trebuie încredințată în mâna Tatălui și lăsată acolo conștienți că El v-a purta de grijă. Mama ne-a învățat să ne rugăm și asta nu doar în greutăți. Mama ne-a ținut aproape de biserică; când eram mici era tare greu să spui că nu mergi la biserică, poate atunci mergeam din obligație însă mai târziu am înțeles adevărata valoare a părtășiei. Mama ne-a arătat că în viață merită să lupti chiar și atunci când tot ce vezi merge înspre rău. Tot ea a fost acolo când nu eram în stare să ne rugăm și se ruga pentru noi. Mama a luptat atunci când treceam prin momentele adolescenței, nu s-a dat bătută, a știut mereu că trebuie să lupte pentru copii ei, în rugăciune.

Măinile ei sunt mereu ocupate și obosite. Măinile mamei niciodată nu renunță la o povară pentru că e prea grea, ele se bucură de o sărutare de fiecare dată. Măinile ei nu încetează niciodată să

fie mâinile unei femei care se ostenește să întrețină și să lucreze pentru ce are. Măinile mamei nu s-au desprind una de cealaltă decât atunci când inima se umple de credință și nădejde că odraslei sale îi va fi bine, în urma rugăciunii făcute. Observ aceste lucruri de fiecare dată când sunt în preajma uneia și nu cred că sunt singura care observă asta.

Avem prea multe cântece și prea multe poezii despre mama, dar avem prea puține fapte făcute pentru mamele noastre care au făcut atât de multe pentru noi și care ne-au ținut pe calea Domnului.

Cred că ar trebui să se scrie o carte despre mamele unor oameni care trăiesc pentru cer, cred că aceasta ar include mai multe povești. Augustin, Abraham Lincoln, John Wesley și ceilalți despre care Archer Wallace povestește în cartea lui sunt oameni faimoși, dar cred că acele povești în care mamele au luptat pentru viața veșnică a copiilor lor, sunt mai faimoase.

Închei cu minunatul verset din Proverbe 31:31 “Răsplățiți-o cu rodul muncii ei și faptele ei s-o laude la porțile cetății.” Faptele mamelor noastre sunt laudate, dar haide-ți să ne facem partea și să le răsplătim și noi, “rodul muncii ei.”

Articol realizat de:
Flavia Precup





Sărbătorile de iarnă pe care le-am așteptat cu nerăbdare sunt gata să ne bată la ușă. Luna decembrie, cu albul ei de omăt, nu este doar prima lună de iarnă, ci și perioada în care bucuria, liniștea, armonia, ne așteptăm să se regăsească în casa fiecăruia dintre noi. Atmosfera de Crăciun ne umple sufletele de bucurie și ne amintește în special de anii copilăriei, de emoția așteptării împodobirii bradului, de clipa mult așteptată și curiozitate nestăpânită a deschiderii cadourile, de minunatele colinde, de mirosul bradului, de globuri și multe, multe luminițe. Dincolo de această descriere generală a magiei Crăciunului, experiențele personale ale fiecăruia dintre noi, au încărcat astfel de clipe speciale

Însă, ceva la nivel mondial, umbrește parcă toată această atmosferă de sărbătoare. Evenimentele triste care au avut loc în Franța, acele atentate teroriste care au dus la decesul atâtor persoane și amenințarea care vine parcă din abis pentru națiunile Europei și nu numai, aduc spaimă, groază și disperare în viețile multora. Aceste trăiri, aceste sentimente, aceste emoții, am spune noi, nu se potrivesc cu minunata Sărbătoare - Crăciunul.

Și totuși Crăciunul va veni și va fi sărbătorit de fiecare dintre noi. Nimeni și nimic nu-l poate opri să vină deoarece "Adevăratul Crăciun" reprezintă, dincolo de mâncare și băutură, o sărbătoare a vieții, a triumfului vieții, a vieții veșnice

asupra morții. Poate de acum pe mai departe, ne vom obișnui să dăm o importanță mai mare semnificației acestei sărbători, care de altfel este goală și fără valoare dacă nu ne-am aminti și cu această ocazie faptul că Isus Hristos, fiul lui D-zeu s-a născut pe acest pământ având scopul suprem de a împăca omenirea cu D-zeu.

Învălmășeala, haosul care pare că se instalează în întreaga lume nu face altceva decât să ne amintească faptul că viața este atât de fragilă, este trecătoare și la fel suntem și noi. Nu pot să nu remarc faptul că aceste evenimente au fost prezise cu mult timp în urmă de către oameni speciali care au avut o relație extraordinară cu D-zeu. Venirea Domnului este atât de aproape! Da, veștile care vin de peste tot

sunt triste și îngrijorătoare și cu siguranță nu ne dorim să fim în centrul acestor evenimente. Cu atât mai mult însă, acum, este important să ne apropiem de Bunul și Marele Dumnezeu și să ne reamintim că lucrurile cu adevărat valoroase, care să dăinuiască în timp, nu pot fi găsite aici "jos" unde există atâta nesiguranță. Adevăratele valori le putem găsi mult mai "sus", ele vin dintr-o "lume perfectă". Este momentul să-l rugăm pe D-zeu să ni le descopere...

În această ordine de idei, voi reda mărturia unui medic oncolog brazilian, Dr. Rogerio Brandao, care a fost pătruns adânc în sufletul său de cuvintele pline de credință ale unei fete, care desi bolnavă de cancer în fază terminală, ea a continuat să-l iubească pe D-zeu din toată inima ei. El și-a intitulat articolul „Atunci când eu voi muri, cred că mama mea va fi cuprinsă de nostalgie, dar nu-mi este frică de moarte. Nu m-am născut pentru această viață!” și este preluat de pe www.aleteia.org. „Ca și medic specialist în oncologie, cu 29 de ani de experiență profesională, pot afirma că am fost crescut și schimbat de dramele trăite de pacienții mei. Nu ne putem cunoaște dimensiunea reală până când,

în mijlocul adversităților, nu descoperim că suntem capabili să mergem mult mai departe. Îmi amintesc cu emoție Spitalul Oncologic din Pernambuco (Brazilia), unde am făcut primii pași ca și profesionist. Am asistat la drama pacienților mei, mici victime nevinovate afectate de cancer. Odată cu nașterea primului meu copil, am început să mă simt incomfortabil, văzând suferința celorlalți copii. Toate acestea, până în ziua în care un înger a venit lângă mine!

Am văzut acel înger în chipul unei fete de 11 ani, epuizată de diferite tratamente care au implicat programe chimice și radiații, timp de 2 ani. Dar nu am văzut renunțare în acel mic înger. Am văzut-o plângând de multe ori, am văzut teamă în ochii ei, dar acest lucru este uman! Într-o zi am ajuns mai devreme la spital și mi-am găsit îngerașul singur în cameră. Am întrebat-o unde este mama ei. Nici chiar astăzi nu reușesc să spun

„Uneori, mama iese din cameră pentru a plânge în ascuns pe hol. Atunci când eu voi muri, cred că mama mea va fi cuprinsă de nostalgie, dar nu-mi este frică de moarte.

NU M-AM NĂSCUT PENTRU ACEASTĂ VIAȚĂ!”

răspunsul pe care mi l-a dat fără a mă emoționa profund”.

“Ce reprezintă moartea pentru tine, dragă?”, am întrebat-o. „Câteodată, când suntem mici, mergem la culcare în patul părinților noștri, iar a doua zi ne trezim în patul nostru, nu-i așa?”. În acel moment mi-am amintit de ficele mele, care în acea perioadă aveau 6 respectiv 8 ani, și exact acest lucru se întâmpla cu ele.



„Așa este și moartea. Într-o zi voi dormi, iar Tatăl meu va veni să mă ia. Mă voi trezi în casa Sa, în adevărata mea viață!”. Am rămas șocat, neștiind ce să mai spun. Am rămas uimit de maturitatea cu care suferința a accelerat spiritualitatea celui copil.

„Iar mama mea va fi cuprinsă de nostalgie”, a adăugat. Emoționat, cu greu stăpânindu-mi lacrimile, am întrebat-o: „Ce este nostalgia pentru tine, dragă?”

„Nostalgia este iubirea care rămâne!”

„Astăzi, la 53 de ani, îi provoc pe toți să dea o definiție mai bună, mai directă și mai simplă a cuvântului „nostalgie”: este iubirea care rămâne! Îngerașul meu a plecat în urmă cu mulți ani, dar mi-a lăsat o mare lecție care m-a ajutat să-mi îmbunătățesc viața, să încerc să fiu mai uman, mai afectuos cu pacienții mei și să-mi reconsider valorile. Noaptea, când cerul este senin și văd o stea, o numesc „îngerul meu”, care strălucește și luminează în cer.

Mulțumesc, îngeraș, pentru viața pe care am avut-o, pentru lecțiile și pentru ajutorul pe care mi le-ai dat. Ce frumos este că există nostalgia! Iubirea care a rămas este eternă!” Nu este așa, că atitudinea acestei fete surprinde prin inocența, blândețea, dragostea, tăria de caracter, liniștea, pacea și mai ales prin credința plină de siguranță care, am spune noi, sunt mai degrabă potrivite pentru un adult? Această iubire izvorește din inima lui D-zeu deoarece D-zeu este iubire. Iar această iubire rămâne... Ea este eternă.

Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. (1 Corinteni 13:4-8)



Articol realizat de:
Aurica Laurențiu
Psiholog Clinician
Fundatia Mater

Ținta poruncii: Dragostea

Tinta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută.”(1Tim.1:5). În urmă cu câteva zile, când am citit acest verset, parcă mi-a vorbit altfel decât altădată. S-a ancorat în inima mea și zilnic mă atrăgea ca un magnet. Toți știm- ”căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” (Gal.5:14).

Avem în 1Tim.1:5, din Epistola lui Pavel adresată lui Timotei, enumerate părghiile prin care reușim să atingem ținta:

- o inimă curată
- un cuget bun
- o credință neprefăcută

În accepțiunea lui Kenneth E. Hagin, omul este un duh, are suflet și trăiește într-un trup. Observăm că pentru a atinge ținta, operăm cu însușirile sufletului și ale duhului, pe care le modelăm cu cuvântul Scripturii și cu voința noastră. Chiar dacă ”să iubești pe aproapele tău” este o poruncă, Dumnezeu nu trece peste voința noastră. Alegerea ne aparține în tot ce adunăm, în inima noastră, în tot ce gândim, în tot ce exprimăm, în tot ce trăim.

SĂ ÎNCEPEM CU INIMA:

“Păzește-ți inima mai mult ca orice, căci din ea ies izvoarele vieții.” (Prov.4:23).

Inima este ca marea, păstrează în adâncul ei tot ce a primit. Este foarte important cu ce ne hrănim inimile! Trebuie să pornim de la dorința de a avea o inimă curată, să credem că ”sângele lui Isus Cristos ne curățește de orice păcat”(1Ioan1:7). Să cerem Creatorului: ”zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!”(Ps.51:10), ca să ne bucurăm așa cum spune Isus: ”Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.”(Mat.5:8)

Ce adunăm în inimile noastre? Sălășluiește dragostea în inimile noastre?

“Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.”(Luca 6:45)



SĂ CONTINUĂM CU CUGETUL:

“Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta”(Marcu12:30) și “să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”(Marcu 12:31).

Cuvântul ”cuget” are două înțelesuri: conștiință și minte. Cum cuget eu înseamnă cum gândesc eu. Cugetul bun, curat este ca ochiul sănătos: nu poate suferi nicio murdărie. Toate bătăliile noastre se dau și se câștiga la nivelul gândului. De noi depinde în ce direcție canalizăm gândurile noastre, ce gândim despre noi și semenii noștri și cum acționăm raportat la ceea ce avem în inimă. Ce gânduri nutrim pentru semenii noștri? Ne gândim cu drag la aproapele nostru? Mă gândesc adânc la poruncile Tale, și cărările Tale le am sub ochi”(Ps.119:15). Trebuie să cerem ajutor de la Tatăl și Duhul Sfânt și vom primi călăuzire: ”fă-mă să pricep calea poruncilor Tale și voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate”(Ps.119:27).

SĂ NU UITĂM CREDINȚA:

Iubirea înseamnă relații frumoase și armonioase între oameni. Cu cât ești mai capabil să realizezi relații frumoase ești mai împlinit. Și dacă așa stau lucrurile, de ce nu dăm toți năvală să realizăm aceste relații?... Pentru că nu avem credință! Credința adevărată și sinceră eliberează de dorințe și sentimente personale.Credința te face neprihănit, dragostea te face fericit, nădejdea te face voios. Trăim într-o lume în care amăgirea, minciuna, neîncrederea, agresiunea la toate nivelele a atins cote alarmante. Tot ceea ce Scriptura numește virtute este luat în derâdere și toți cei care doresc să lupte pentru a avea o inimă curată, un cuget bun și o credință neprefăcută sunt considerați naivi. Dar noi, în aceste vremuri grele, suntem chemați să atingem ținta- DRAGOSTEA față de Dumnezeu și față de aproapele – semenii noștri.

“Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”(Ioan 13:35) spune Isus. ”Și dragostea stă nu în faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu,

ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.”(1Ioan 4:10-11)

Doamne Dumnezeul nostru, care ești dragoste, te rog umple-ne și pe noi prin Duhul Tău Cel Sfânt cu dragoste și ajută-ne să păstrăm o inimă curată, un cuget bun și o credință neprefăcută, ca să dăruim cu bucurie DRAGOSTE. Amin!

Articol realizat de:
Lidia Aldea
Biserica BethEL, Tg. Mureș



Celeasă să fiu Mireasa ta

Mă priveam în interior și observam și de data aceasta marea dorință care striga dinlăuntrul meu. Eram așa de dor-nică să găsesc acea odihnă de care aveam nevoie în ultimul timp. Sigur, nu era vorba de odihnă fizică - beneficiam de ea în limite fiziologice - era vorba de acea odihnă a unei dorințe împlinite, cu o împlinire neschimbătoare.

Ca și fiecare fată, cel mai măret vis este acela în alb. De mică, pantofii mamei mele, orice rochie de culoare albă sau beige, orice floare înmiresmată ce putea alcătui un buchet elegant și desigur orice clipă singură, se transforma într-un tablou desprins din povești: eu mireasă, mai bine spus, eu miresucă.

Timpul a trecut, iar acea miresucă era acum preocupată de fiecare fotografie care întruchipa o mireasă. Urmăream cu atenție fiecare detaliu, imaginându-mă pe mine însămi în locul ei.

Apoi, a venit și acea zi în care hotărârea Tatălui, mi-a descoperit pe acela ce urma să fie mirele meu, iar din acel moment, visele au început să prindă contur tot mai clar, iar dorințele mele necalmate de răbdare până la clipa mult așteptată: Eu mireasa ta!

Dragul meu,

Sunt bucuroasă să îți spun că în această zi, Acela care este Capul tău, s-a plecat lângă mine, ca să îmi șoptească cele mai frumoase cuvinte și să îmi îndeplinească acele dorințe ale inimii pe care le cunoștea așa de bine. Am stat alături de atât de multe alte femei minunate, dar dragul meu, crede-mă dintre toate, eu mă simt cea mai privilegiată. El, prietenul nostru, Sfătuitorul nostru și Mângâierea noastră, Cel cu care vorbim adesea despre noi, despre inimile noastre, despre dorințele noastre, m-a ales pe mine, pentru a mă binecuvânta. În dimineața aceasta, Mirele meu

Ceresc m-a învăluit ca și roua de pe munții cei înalți și, îți dai seama dragul meu, câtă bucurie.

Mă gândesc adesea la tine, la mine, la Domnul nostru, dorindu-mi să învăț tot mai mult cum să fiu, pentru a împlini voia Lui și visele tale. Tu știi dragul meu, că încă de la început, scopul meu era împlinirea versetelor din Proverbe 31, pentru ca toată binecuvântarea împlinirii lor să se răsfrângă asupra ta. Astăzi, dragul meu, a fost o clipă în care am realizat că scopurile vieții au început în El. Cu multă bucurie am hotărât ca acest scop al meu, să îl încredințez Lui, bucurându-mă în ceea ce Mirele va face în continuare pentru mine, pentru noi.

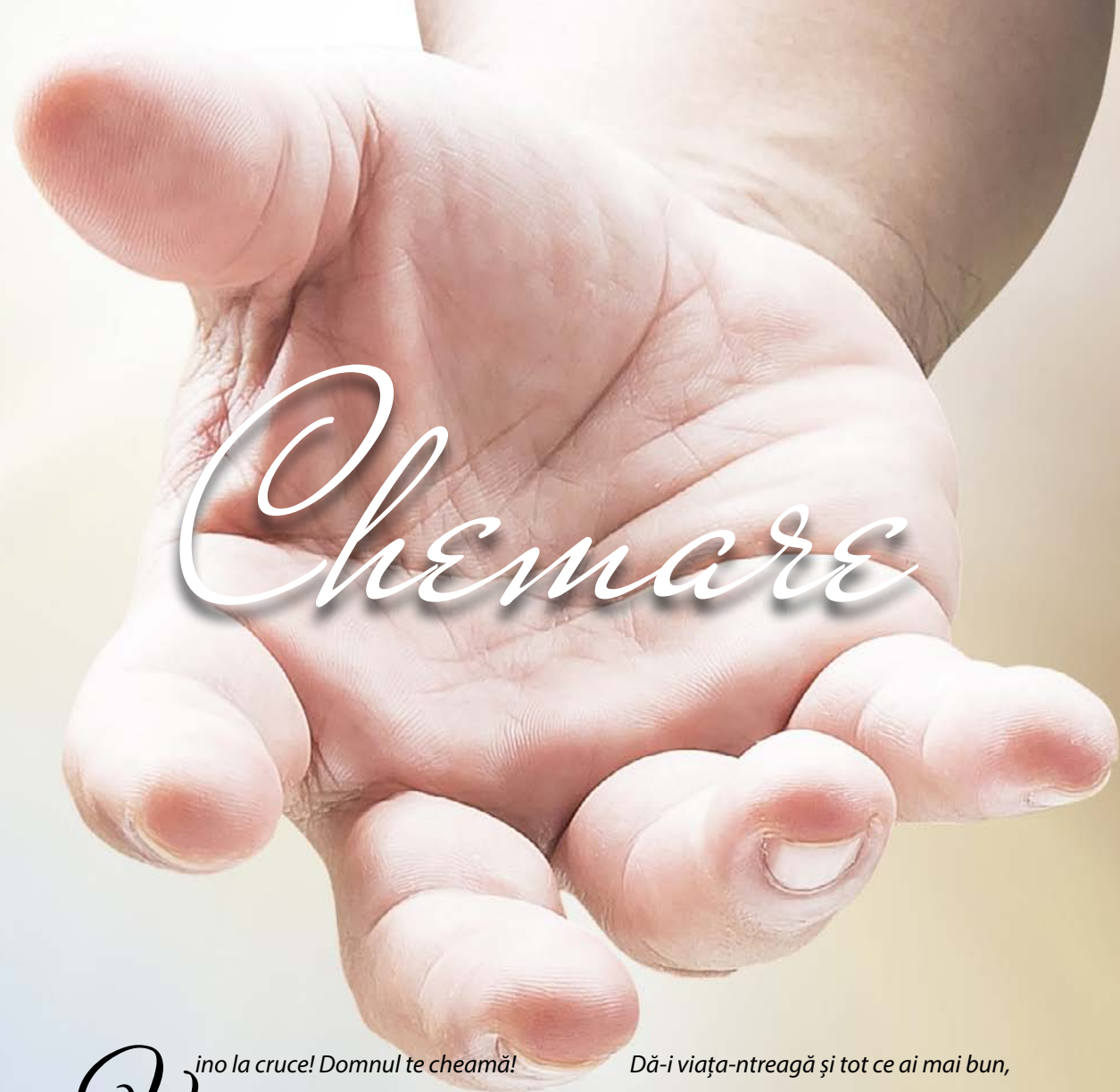
Să fiu mireasa Lui, înseamnă ca tu să primești o mireasă perfectă, înseamnă să primești tot ce e mai valoros din mâna Tatălui. Dragul meu, pentru tine, vreau să fiu gătită cu o purtare cinstită, astfel încât strălucirea mărgăritarelor să nu poată fi pusă alături de cinstea pe care Mirele mi-o oferă mie. Sunt încrezătoare în directivele pe care El mi le va da, astfel încât, în fiecare zi a vieții mele să aleg să fac binele, ție, casei noastre și întregii lumi, iar hărnicia mea să prospere tot mai mult, mâinile mele fiind mereu în slujba dragostei. Știu că El mă va instrui în vederea multor lucruri, iar pâinea cea de toate zilele promisă, va fi mereu pe masa bucuriei noastre. Pentru mine, El va face ca ziua de mâine să fie mereu un motiv de mulțumire, fără teama voi privi la ea, pentru că a mea casă va fi veșnic sub protecția Sa. Călăuzirea Lui mă va însoți, iar tăria și slava vor fi promisiunile pe care El Însuși le va împlini cu credincioșie în mine. Gura mea va vesti zi de zi Lauda Lui și oare ce altă înțelepciune mai mare ar putea fi, decât să Îl ai pe El, iar plăcuțele învățaturii să îți fie adesea pe limbă.

Tresalt de bucurie, căci împreună cu El vom veghea asupra casei noastre, în ascultare, voi da cinste Celui ce o va păzi, Celui din Mâna Căruia am primit-o!

„Dragul meu, toate acestea, Mirele le împlinește pentru mine, iar tu vei fi bine văzut la porți când vei șeadea cu bătrânii țării, iar bucuria mea va fi deplină așteptând împreună cu tine fericita noastră nădejde și arătarea slavei Marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos. (Tit 2:13) “



mireasa:
Andrada Suci
Tg. Mureș



*V*ino la cruce! Domnul te cheamă!
Harul te-așteaptă, acceptă-l!
Vino, te cheamă Hristosul Divin
Inima deschide-l și spune-l, VIN!

Înapoi nu privi!
Păcatul, planul tău îl va zădărnici.
Pășește, pune piciorul pe calea cea-ngustă
La El te va conduce, cu siguranță.

Mila, harul și dragostea, veșnicia ți-o oferă,
Întinde-ți mâna și primește-L îndată.
Mântuirea este scumpă, sângele-i e plata!
O dorești? O vrei? Ori e prea puțin?

Pentru tine, pentru mine,
Ce-a făcut El e mult sau e puțin?
Pe cruce, El a murit
Veșnicia în dar ți-a oferit!

Dă-i viața-ntreagă și tot ce ai mai bun,
Te cheamă, te strigă, Păstorul cel Bun!
Încrede-te în Domnul, El lângă tine stă!
Inima deschide-o și nu te-ndepărta.

Cu dragoste te cheamă, în curând harul se va lua!
El, oare, pentru tine mai așteaptă?
Predă-ți viața chiar azi!
Stai în fața Lui cu smerenie și har,

Haina albă ți-o va da în dar.
Ne-nchinăm, Isuse, cu mult drag,
Naintea Ta ne plecăm, Te preamărim și Te slăvim
Pentru Împărăția Ta, acum și până-n veci.,
Amin!

Articol realizat de: Zold Katalin

Membră a grupului de suport pentru persoane cu
diagnostic oncologic "Alături de tine" – Fundația Mater

ÎN DAR...

El *pacea* îți dă când povara-i prea mare,

Putere REVARSA CÂND
LUPTA E GREA,

Cu **MILĂ** te scapă din nenorocire
Și HARUL Său mare te va mângâia.

ALEASA-NDURARE E COPLEȘITOARE,
MĂREAȚA-I *Iubire* NU ARE SFÂRȘIT!

Căci, din bogățiile Sale din ceruri,
Revarsă, revarsă El, neobosit.

Când cazi ostenit, iar grijile vieții,
IZVORUL **PUTERII** ți-au secătuit,

Așteaptă *ajutorul* promis în Scriptură:

TĂRIE și **HAR** pentru cel obosit...

Articol realizat de:
CAMELIA MARGINEAN
Biserica Filadelfia, Tg.Mureș



RUGĂCIUNE pentru națiune

Inaintea Ta, Dumnezeule ne plecăm cu toții astăzi, pentru că Tu ești Acela care scrii prezentul și istoria. Am ajuns să ne credem stăpâni pe viața noastră, pe destinul nostru și am crezut că avem acest drept. Ți-am întors fața și am ignorat poruncile Tale, pentru că ni s-au părut plicticoase și învechite și am crezut că ne știm scrie povestea vieții, stând departe de Tine, astfel ne-am întâlnit cu infernul. De aceea Doamne Isuse, stau și mă întreb dacă nu cumva chiar Tu ai fost în focul care a ars în clubul Colectiv, ca să ne arăți cum arde iadul pentru cei care Te ignoră pe Tine, singura soluție a Tatălui pentru noi. Să ne arăți cum arde inima Ta de durere, atunci când te uiți la mâinile noastre mângiate și la inimile noastre împietrite? Poate ai văzut că nu ne înduplecă nici sărăcia, nici spectacolul acesta de la DNA în care vedem zi după zi că suntem furați, mințiți, sfidați... Le-ai descoperit înaintea noastră ca să atragi atenția asupra propriei inimi.

Oare toate aceste lucruri urâte nu sălăluiesc în inimile noastre și nu ar ieși la suprafață dacă ne-am așeza chiar noi, (cei care astăzi ieșim pe stradă și vrem să dăm jos un întreg sistem profund corupt) pe acele fotolii înalte? Doamne, uită-te din cer și privește spre națiunea noastră română, de la președinte, la parlamentari și până la ultimul român. Uită-te la degetele noastre întinse și murdare. Murdare de furtişaguri, de bărfă, condamnări, de indiferență, de ură, de răzbunare, de acreală. Vrem să curățim fruntea națiunii noastre dar nu și inimile noastre și nu și viețile noastre. Doamne, te rugăm iartă România. Trezește țara mea o Doamne, și schimbă-ne pe fiecare în parte. Și atunci vom ști cu toții că ne va fi bine și nouă și generațiilor care vor veni după noi, pentru că așa citim în Psalmi: "Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!"

Doamne, te rugăm ajută-ne pe noi, să îți fim cei credincioși. Noi, cei de rând să fim primii care să spunem NU corupției, noi să fim gata să ne luăm angajamentul că nu vom minți, că vom spune adevărul indiferent de preț, că ne vom plăti în mod cinstit taxele la stat, că vom muncii cu toată puterea și vom face doar lucruri de calitate, indiferent că vom mătura pe jos într-o școală, vom face o instalație de apă, vom conduce un autobuz, sau vom emite legi, sau orice altceva ne e încredințat ca responsabilitate. Și nu vom mai înșela pe nimeni, că ne vom curății viețile pe dinafară și pe dinlăuntru. Că ne vom opri să dăm cu pietre în cei care sunt așezați în poziții de autoritate, că ne vom opri din bărfă, ne vom ruga pentru ei și vom ierta. Doamne în ziua când România, asta rănită și ruginită va ierta, cred că va începe să simtă vindecarea încet, încet. Ajută-ne Doamne ca nu doar să dăm jos un sistem politic, ci acel sistem rău din propriile inimi!

Dumnezeule viu și real, cunoscându-Te, sunt sigură de un lucru că în tot acest iureș al evenimentelor din ultima perioadă din țara noastră, Tu ai fost în acele mâini care s-au întins să scoată din foc. Te-ai aplecat lângă fiecare frunte înlăcrimată și lângă fiecare inimă sfâșiată. Cred că și acum cauți mâni prin care să faci bine lumii...brațe care să primească refugiați murdari și flămânzi și care să îi învețe ce înseamnă cu adevărat creștinismul, religia iubirii. Urechi care să asculte, inimi care să iubească și care să aducă vestea că există iertare, există mântuire, există un nou început, pentru că Tu ne dai o nouă șansă.

Amin

Articol realizat de:
Anca Bordea Szasz

Îndemn la Mântuire

**Am scris odată că necazul care vine
De la Hristos, din marea Lui iubire către tine,
Ar trebui să îl privești cu-adâncă 'nțelepciune
Să-l iei drept leacul ce te vindecă de uscăciune!**

**De am ști în clipa când venim aici
Ce drum vom face, de vom crește sau vom rămâne mici;
De am vedea o clipă fereastra către iad și urăciune
Am alerga cu toți smeriți spre post și rugăciune!...**

**Acel ce are bani, avere, mărire și putere
Și nu e încercat de boli, necazuri și durere,
Acela, cu siguranță a fost lăsat de Dumnezeu
Să îi slujească în această viață, celui rău!**

**Astăzi trăim iluzia puterii, a banului și lăcomiei
Ascunsă atât de fin sub masca dorinței desăvârșirii,
A omului ce trece prin viață ca un realizat,
Dar care la sfârșit, constată că nu a fost decât un biet ratat!**

**Ne zbatem să suim treaptă cu treaptă,
Să ne acoperim de glorie mici și conturi mari în bancă!
Și ne lipim cu-atâta sârg de bani și de putere
Încât uităm de suflet și-l lăsăm golit de avere!**

**Iluzia de plin ne umple sufletele goale.
Uităm, ca și leproșii, Lui Dumnezeu să-l mulțumim
Pentru tot binele pe care îl primim!
Și fin, alunecăm spre iad, la vale, pe-nșelătoarele petale!**

**Nu avem timp să înălțăm o rugăciune,
Iar la săraci de ce-am mai da din buzunarul plin?
Căci spunem că sunt cu toți niște hoți.
Mai bine risipim în lucruri de nimic, în care prisosim!**

**Îl judecăm pe cel ce cade în noroi
Și credem că suntem tari și buni și...nimeni nu-i ca noi?
Dar va veni o zi și pentru noi!
Când vom simți necazul și durerea,
Abia atunci vom înțelege pe-acel pe care îl vorbeam
Și fără milă în el cu pietre aruncam!**

**Spun pustnicii și cei ce ruga au fierbinte
Că doar cu post și rugăciune mai poate fi scăpare,
Să nu pierim când va veni urgia aceea mare!
Să-i ascultăm și cu înțelepciune să luăm aminte...**

**Să ne îmbogățim în suflet, mai buni să devenim!
Să practicăm credința dreaptă și să o dovedim
Prin însăși viața noastră! S-o facem de folos!
Să devenim cu toții slujbașii Lui Hristos!**

**Îmi pun nădejdea-n Tine Doamne!
Să ne ajuți, deșertăciunea lumii să o lepădăm!
Să ne schimbăm stăpânul, de rău să ne îndepărtăm!
În rugăciune dărză la Tine să ne îndemnăm!**

**Să ne primim necazul, boala și durerea
Ca o povară binefăcătoare sufletelor noastre!
În suferință să învățăm răbdarea și tăcerea
Ca astfel să câștigăm un drum spre veșnicie!**

**Să nu uităm că Dumnezeu nu joacă
La ruletă sau zaruri, nici cu mine nici cu tine.
Așa că lasă voia ta creștine în Măinile divine!
Aruncă-ți haina plină de păcat și ruga ta cea seacă!**

**Cerêscul 'nost Părinte ne știe negrul suflet,
Dar vrea să vadă căința sinceră adusă din adâncul cuget.
Ne dă și armele de luptă pentru mântuire:
Curaj, voință, răbdare, bunătate și IUBIRE!**

**Nu este vreme de pierdut în rătăcire!
Destul am stat în mare adormire!
Cât mai putem și nu e prea târziu
Să îl rugăm pe BUNUL DOMN ISUS cel viu
Să intre-n sufletele noastre spre înțelepțire!**

**Am scris aceste rânduri pentru toți
Căci suntem frați de cruce ce stăm în marea ARCA!
Mesajul dacă-i înțeles, te rog prefă-l de acum în faptă!
Te luptă deci creștine pentru mântuire, căci
Dacă ai credința vie, cu siguranță ai să poți!**

D-na Ligia, Tg. Mureș

ALEGERILE NOASTRE

SI REACTIILE UNORA

"Întrucât atârna de voi trăiți în pace cu toți oamenii" (Romani 12:18)



Cu toții suntem chemați să dezvoltăm relații sănătoase, frumoase, bazate pe încredere, pe respect, căutând întotdeauna și folosul altora.

Acesta însă, nu este un țel ușor de îndeplinit, ținând cont de faptul că natura umană este păcătoasă și egoistă.

Unii oameni, cred că totul se învârt în jurul lor și consideră că întotdeauna au dreptul să fie ajutați de semenii lor cu: servicii, bani sau că se pot face stăpâni pe timpul altora. În egoismul lor, cred că toți cei din jur există pentru a le face pe plac și pentru a sluji planurilor lor. Astfel, ei se supără ori de câte ori împrejurările nu le sunt absolut favorabile și apelează la mânie și la manipulare. Deoarece aceștia nu pot auzi cuvântul NU, se supără ori de câte ori nu li se împlinește vreo dorință și îi pedepsesc pe cei din jur cu supărarea lor.

Când apare mânia, drept răspuns la refuzul unora de a ne împlini anumite dorințe sau plăceri, atunci avem de a face cu o problemă de caracter. Cei ce se mânie în astfel de situații, e posibil nici să nu își dea seama, că nu situația în sine îi deranjează, ci faptul că, doresc să controleze viețile altora, dispunând de timpul, banii sau lucrurile celor din jur.

Cum să ne purtăm cu aceste persoane? Cum să împlinim versetul care spune: "Întrucât atârna de voi trăiți în pace cu toți oamenii." (Romani 12:18)?

Oare trebuie să trecem peste dorințele noastre sau să facem alegeri care nu vin din convingere, doar pentru a nu supăra pe cineva? Alegând împotriva conștiinței noastre ne vom trezi într-o închisoare a resentimentelor și a frustrărilor, vom trăi cu teama de abuz și cu gândul că am fost ne-

dreptățiți.

Nicidecum principiul -" întrucât atârna de voi, trăiți în pace cu toți oamenii" - nu va trebui să ne forțeze să trecem peste limitele conștiinței noastre, nici chiar în cazul în care unii se vor supăra.

În primul rând, trebuie să știm că Dumnezeu ne acordă fiecăruia dintre noi, dreptul de a decide liber. Noi hotărâm dacă îl ascultăm sau nu; cel care ne forțează este "dușmanul", el dorește să ne înșele și să ne fure libertatea.

Deci, dacă Dumnezeu ne dă dreptul de alegere liberă, atunci și noi trebuie să ținem cont de alegerile altora și alții de alegerile noastre. Pe de altă parte, dacă am ales liber să ascultăm de Dumnezeu, atunci prioritatea numărul unu din viața noastră este să facem voia Lui Dumnezeu, așa cum rostim în rugăciunea Tatăl

acea persoană.

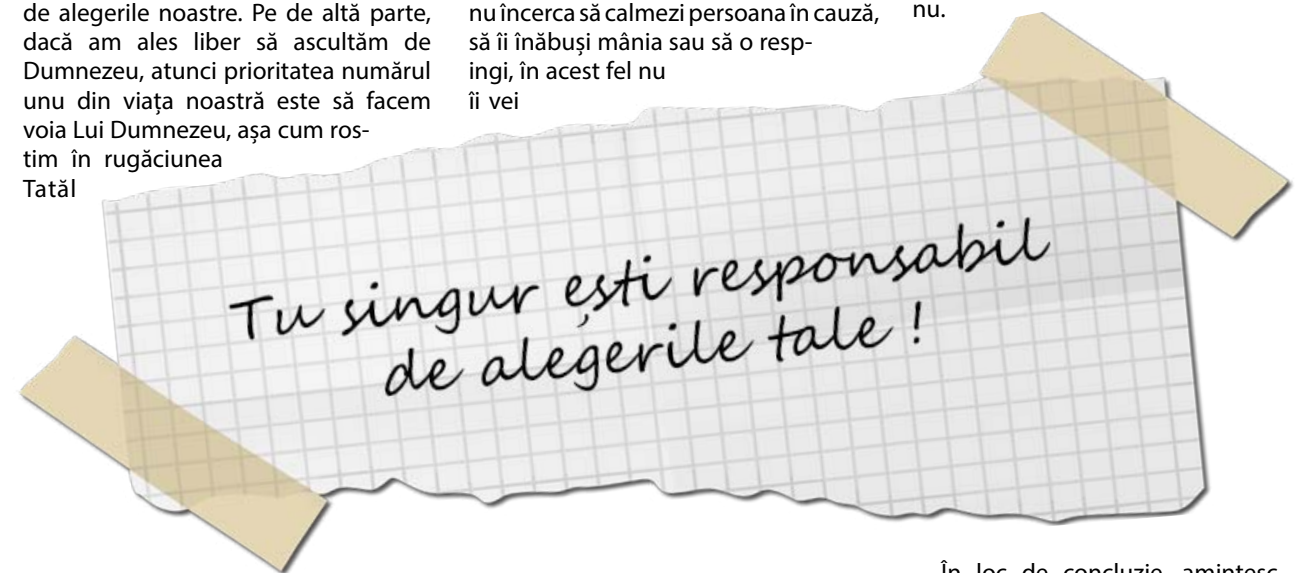
Dorința de a-i controla pe alții sau a-i manipula, este una greșită și procedând în acest fel, unii își pierd controlul asupra lor înșiși. Niciodată nu putem să fim responsabili pentru timpul, banii, acțiunile altora, deoarece fiecare om își trăiește propria viață pentru care va da socoteală doar înaintea Lui Dumnezeu.

Tu singur ești responsabil de alegerile tale, nu vei putea justifica decizii greșite luate de dragul de a calma mânia altora.

2. Nu prelua mânia celorlalte persoane, ea este o emoție trăită în inima celui ce s-a supărat, ea nu se transferă automat, ci doar dacă îi dai voie. Nici nu încerca să calmezi persoana în cauză, să îi înăbuși mânia sau să o respingi, în acest fel nu îi vei

să înțeleagă că tu ai dreptul să decizi în ceea ce te privește pe tine și va accepta să îți respecte deciziile. Reacțiile de mânie vor dispărea și așa ai "câștigat pe aproapele tău", păstrând relația și, în același timp, ajutându-l să-și șlefuiască caracterul.

Există și posibilitatea să te alegi cu pierderea unei relații, cel puțin pentru un timp, dar acesta este un risc pe care și Dumnezeu și-l asumă în fiecare zi cu noi. El nu ne forțează să avem o relație cu El, nu ne obligă să-l fim supuși, dar își duce planurile la îndeplinire indiferent că nouă ne place sau nu.



Nostru. Ținând cont de acest principiu, noi vom lua decizii care să fie în acord cu principiile Lui Dumnezeu, ne vom stabili limite ce vin dintr-un cuget curat.

Când ne confruntăm cu respingere sau crize de mânie din partea unor oameni cărora nu le-am făcut pe plac, doar pentru că am ales să ne respectăm propriile limite, trebuie să ținem cont de câteva lucruri:

1. Nu tu ai o problemă dacă cineva s-a mâniat pe tine din cauza alegerilor tale, persoana care nutrește sentimente de mânie are o problemă nerespectând drepturile altora. Dacă te confrunți cu mânie sau manipulare după luarea unei decizii sau după stabilirea unor limite, nu tu ești de vină. În nici un caz nu trebuie să schimbi decizia doar pentru că cineva s-a mâniat și te amenință că vei pierde relația cu

face nici un bine celui mânios. Lasă-l pe celălalt să fie mânios, dar tu decide singur, "la rece" ce vei face. Dacă cealaltă persoană s-a enervat pe tine, nu te enerva și tu, amintește-ți de sfatul biblic "nu întoarceți nimănui rău pentru rău".

Păstrează o atitudine prietenoasă, spunând totuși adevărul, susținându-ți punctul de vedere sau motivând alegerea.

3. Încearcă să găsești oameni lipsiți de interese, cu care să poți vorbi despre alegerile tale, despre aceste lupte. Împreună cu aceștia vă veți putea ruga pentru alegeri înțelepte și vei găsi susținere pentru menținerea limitelor tale și pentru a putea face față respingerii de care ai parte, fără însă să îl denigrezi pe cel care s-a mâniat pe tine sau să îi păstrezi resentimente.

Procedând astfel, există mari șanse ca cel ce s-a mâniat pe tine, să înceapă

În loc de concluzie, amintesc două îndemnuri de aur: unul al Domnului Isus:

"Tot ce voi i să vă faceți vouă oamenii, face i-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Prorocii" (Matei 7:12).

Cel de-al doilea îndemn vine de la apostolul Pavel:

"nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine" (Romani 12:21).

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Rodica Baci
Biserica „Betania”
Tg. Mureș



TUSEA

cauze & soluții



In general, tusea este cauzată de infecții virale, precum răceala sau gripa și trece în aproximativ o săptămână, fără antibiotice. Acestea trebuie administrate numai în cazul infecțiilor cauzate de bacterii. Tusea este considerată cronică atunci când durează mai mult de 3-4 săptămâni.

După acest interval este momentul consultării unui medic pentru elucidarea cauzei tusei. Rareori, o tuse după o infecție respiratorie poate dura până la 8 săptămâni (mai ales, la cei cu o reactivitate crescută a căilor respiratorii), dar întotdeauna se observă o ameliorare treptată în acest interval. Deci, dacă tușiți mai mult de 3-4 săptămâni, mai ales dacă tusea nu a început odată cu alte semne de infecție respiratorie (febră, guturai, dureri în gât, dureri de cap) și dacă nu dați semne de ameliorare evidente, mergeți imediat la medic! Fumătorii tind să considere că tusea (mai ales matinală) este „normală” și nu îi acordă atenția

cuvenită. Schimbarea caracterelor tusei (mai frecventă, mai supărătoare) este un semnal că trebuie consultat medicul. Poate semnala diverse afecțiuni. O tuse persistentă poate semnala o problemă importantă de sănătate. Poate fi vorba de sinuzită cronică sau acută, astm, diverse alergii, bronșiolită sau bronșită, laringită, bronhopneumopatie obstructivă, boală de reflux gastroesofagian, pneumonie, dar și de tuberculoză, virus sincitial respirator sau emfizem. Alte motive ale persistenței tusei sunt: mucoviscidoza, „febra fânului”, insuficiența cardiacă de tip congestiv, cancerul pulmonar sau tuberculoza pulmonară. În cazul tusei uscate cu senzației de gâdilătură în gât, luați dropsuri/comprimate

SFAT O tuse persistentă poate semnala o problemă importantă de sănătate. Așadar, primul lucru pe care trebuie să îl faceți atunci când aveți o problemă, este să vă adresați medicului.

de supt.

În cazul alergiilor, optați pentru antihistaminice, iar dacă tușiți în special dimineața, ar fi bine să renunțați la țigări. Tuberculoza pulmonară și cancerul pulmonar sunt cele mai frecvente cauze de tuse cronică. Tuberculoza pulmonară, din cauză că este o boală contagioasă, este important să fie descoperită cât se poate de repede pentru a opri răspândirea ei. Radiografia pulmonară și examenul

care afecțiunile sunt foarte grave și, indiferent de metoda terapeutică, tusea persistă mult timp – este cazul cancerului pulmonar sau tuberculozei. Există și unele medicamente care pot induce tusea. Indiferent câte alte tratamente ați încerca pentru eliminarea acesteia, nu veți avea rezultate până nu veți stopa administrarea respectivelor produse. E vorba, de exemplu, de inhibitorii enzimei de conversie – un grup de medicamente de primă linie recomandat hipertensivilor. De aceea, e bine să citiți cu atenție prospectele de fiecare dată

O GRESEALĂ FRECVENT ÎNTÂLNITĂ ÎN RÂNDUL PACIENTILOR, ESTE ACEEA CĂ ÎNCEARCĂ SĂ SE TRATEZE SINGURI.

sputei („flegmei”) eliminate de pacient, sunt necesare pentru diagnostic. Cancerul pulmonar este, de asemenea, o cauză frecventă de tuse cronică, mai ales la fumători, dar nu numai. Diagnosticul timpuriu al acestei boli poate fi salvator pentru viața pacientului. Fumătorii nu trebuie să ezite să se prezinte la medic în cazul în care apare o altă tuse sau tusea anterioară „tabagică”, își schimbă caracterul. Radiografia pulmonară, endoscopia bronșică, tomografia computerizată sunt cele mai importante investigații, care permit stabilirea unui diagnostic de cancer pulmonar.

Așadar, primul lucru pe care trebuie să îl faceți atunci când aveți o problemă, este să vă adresați medicului. Tratarea unor simptome fără rezolvarea afecțiunii de bază, duce la complicații, la evoluția bolii și persistența simptomelor (a tusei, în cazul de față). Administrarea antibioticelor se face doar la indicația medicului specialist. Folosirea lor pentru infecții respiratorii ușoare sau pentru tusea de cauză extra-respiratorie duce la creșterea rezistenței microbilor la antibiotic.

Doar stabilind diagnosticul corect și tratamentul corespunzător veți scăpa de tuse. Sunt însă și situații în



când luați un nou medicament și să informați medicul asupra tuturor noutăților apărute.

Prețuiți sănătatea!

Articol realizat de: Dr. Moga Erika
Medic Specialist Pneumolog,
Policlinica Marmed Tg. Mureș



FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie



Servicii:

Consiliere psihologica
Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească.
RO21BRMAO330033872400000

Vă mulțumim

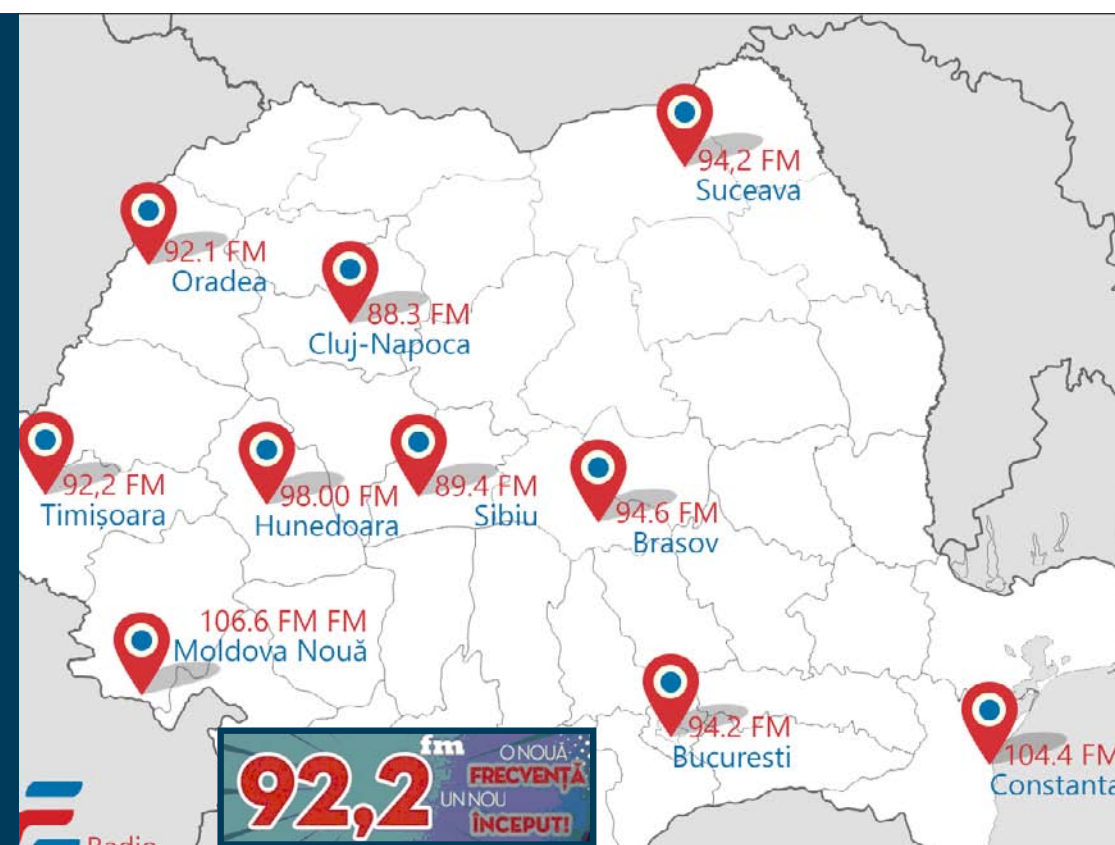
Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
Bucuresti 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanta 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timisoara
0728276516



credo tv

O televiziune din suflet, pentru suflet!



În urma măsurătorilor de audiență realizate pe parcursul anului 2014, Credo TV a fost inclus din nou pe lista Must Carry. Mulțumim lui Dumnezeu pentru această izbândă.

Credo TV este retransmis de peste 200 de rețele de distribuție mici și mijlocii, în sistem analogic și digital.

La acestea se mai adaugă:

- **Telekom TV** - pachetele digitale Televiziune S, M și L (IPTV)
- pentru abonamente, tel: 021.430.06.61
- **UPC** - pachetele Familia HD și Maxim HD
- pentru abonamente, tel: 031.100.08.72
- **Focus Sat**
- pentru abonamente, tel: 021.406.72.20
- **Antenă parabolică individuală**
- informații pentru instalare, tel: 0744.766.490

Mulțumim tuturor celor care ne susțin în rugăciune și financiar la răspândirea Evangheliei prin Credo TV.

Asociația Credo Television Network - CIF 170 937 21

Cont donații: **RO 28RNCB 007 402 922 406 00 01 BCR**

Ne puteți urmări și pe internet la adresa www.credo.tv
24 din 24 ore pe zi

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.
Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro

